HALKIN KURTULUŞU

23 MAYIS 1977
250 KURUŞ

57

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Sömürü ve zulmü halkın kararlı mücadelesi engelleyecektir

MC dizginsiz, sınırsız bir borçlanma ve içte sömürünün yoğunlaştırılması siyaseti izleyerek, en sonunda borçlarını vadesinde ödeyemez duruma gelmiştir.

Döviz rezervi olarak elde bulunan 669 milyon dolar (altın stoku dahil) sadece vadesi gelmiş veya gelmekte olan borçları bile karşılamamaktadır. Çünkü vadesi gelmiş veya gelmek üzere olan borçların tutarı 1.4 milyar doları bulmaktadır.

Merkez Bankasının dış ülkelerdeki hesapları bloke edilmiştir.

Japonya ve İsviçre Bankaları devlet çeklerine ödeme yapmamaktadır. Türk parası yabancı bankalarda işlem görmemektedir.

Japonya'nın ihracatı durdurmaya hazırlandığı bildirilmektedir.

1975'ten bu yana MC'nin izlediği ekonomik politikanın böyle bir noktaya varması kaçınılmazdı.

Özellikle Ağustos (976) ayında birdenbire yoğun

De.sa.7.sü.7'de

Elde bunca delil varken, gerçekler bütün çıplaklığıyla ortadayken, olay küllendirilemez

1 Mayıs'ta Taksim'i kanlı bir arenaya çeviren faşist, sosyal-faşist tertip belgelerle gün ışığına çıktı

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ı, "1 Mayıs katliamı"na dönüştüren faşistlerin ve sosyal faşistlerin kanlı tertiplerini belgelerle açığa çıkarmak amacıyla, 14 Mayıs cumartesi günü saat 11'de Tepebaşı Gazinosu'nda bir toplantı düzenlendi. Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu' dergilerinin ortak düzenledikleri, halka ve basına açık olan toplantı büyük ilgi gördü. Büyük bölümünü işçilerin ve devrimcilerin oluşturduğu izleyici topluluğu 5000'in üzerindeydi.

Açış konuşmasını Halkın Yolu dergisinin sahibi Sadun Sönmez arkadaş yaptı. Özetle şunları söyledi:

"1 Mayıs katliamı, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin halka ve devrimcilere yönelik kanlı bir tertibidir. Emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin yardakçıları, halkın ve devrimcilerin kanına bulaşan ellerini gizleyebilme telaşıyla, suçu "Maocu caniler" diye saldırdıkları proleter devrimcilerin üzerine yıkmaya çalışıyorlar. Bunun için faşist ve sosyal-faşist patentli her kuruluş, proleter devrimcilere karşı en aşağılık bir karalama ve suçlama kampanyası sürdürüyor. Faşist sözcülerin, DİSK'in ve Bizim Radyo'nun proleter devrimcilere yönelik iftiraları aynı tonda. Burjuva basının sözümona "demokrat" yazarları, proleter devrimcileri "suçlama" kampanyasında görev bölüşümü yaptılar. Biz bu toplantıda, 1 Mayıs katliamının faşist ve sosyal-faşist tertipçilerini ve katillerini, film ve slaytlardan oluşan belgelerle teşhir ediyoruz. Tertipçilerin ve katillerin 1 Mayıs katliamını küllendirme çabalarına fırsat vermiyeceğiz. Halkımıza, tüm yurtsever, demokrat ve devrimcilere çağrıda bulunuyo-

De.sa.7.sü.1'de

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

Faşist Katillerden, İşkencecilerden Hesap Sorulmalıdır adıyla sürdürdüğümüz imza kampanyasının bitmesine rağmen hala elimize birçok yerden imza gelmektedir. Şimdiye kadar 7134'u bulan bu imzaları yayınlıyoruz:

Niksar-TOKAT	124
BURSA	28
ÇANKIRI (Orta, Taynak)	43
Genç-BİNGÖL	103
Beyşehir-KONYA	83
Karsu-KAYSERİ	18
G.ANTEP (Merkez, Nizip)	175
G.ANTEP Cezaevi	549
URFA (Çamlıdere, Yaylak, Yaslıca)	239
ÇORUM (Merkez, Alaca)	249
TUNCELİ (Merkez, Pertek, Kırdım)	510
MALATYA (Merkez, Doğanşehir)	185
ALMANYA (Köln, Mürnberg)	141
HATAY (İskenderun, Dörtyol)	1532
SİVAS (Merkez, Zara)	83
Bayburt-GÜMÜŞHANE	93
TEKİRDAĞ	28
BURDUR	52
ANKARA	379
Reims-FRANSA	6
Gökçeada	3
KARS (Merkez, Sarıkamış, Tuzluca Arpaçay, Göle)	384
Vezirköprü-SAMSUN	55
İvrindi-BALIKESİR	55
Sivrihisar-ESKİŞEHİR	111
İZMİR (Bayraklı, Merkez)	66
İSTANBUL	138
İZMİT	70
ELAZIĞ (Merkez, Karakoçan)	307
AMASYA	242
Dalaman	80
Arhavi-ARTVİN	23
Geldiği Yer Bilinmeyen	401
TOPLAM:	**7134**

İşkenceciler açığa çıkıyor

Geçtiğimiz günlerde Ankara'da 11 emniyet görevlisi, Istanbul'da 6 siyasi polis işkence yaptıkları iddiasıyla yargılandılar. Yargılanan işkencecilerin içinde faşist diktatörlüğün, saldırıları gözden gizlemek, katil polisleri halka şirin göstermek için "kahraman polis" olarak lanse ettiği Uğur Gür, Muhsin Bodur, Mete Altan gibi halka uyguladıkları zulüm ile ün salmış işkenceciler de vardı.

Faşist diktatörlük, kendi mahkemelerinde, kendi hakimlerinin, savcılarının karşısına gene kendi işkencecilerini çıkartmak zorunda kalıyor. Halkın yükselen mücadelesi, faşizme, işkencelere ve her türlü zulme karşı gün geçtikçe artan nefreti karşısında faşist diktatörlük çaresizdir. Bir yandan azgınca halka saldırırken diğer yandan da her geçen gün daha da açığa çıkan kanlı yüzünü gizleyebilmek, halk muhalefetini bastırabilmek için elinden geleni yapmaktadır. İşte işkenceci bir kaç ka

De.sa.7.sü.3'de

CHP'nin halkın taleplerine sahip çıkması sahtekarlıktır

Halkımız kendi düzenini kendi elleriyle kuracaktır

'Seçimlere 2 hafta kala bütün siyasi partiler, yoğun bir çalışma içine girmişlerdir. Seçim gezileri, mitingler düzenliyorlar, bayraklar, posterler basılıyor, bildiriler dağıtılıyor, konuşmalar yapılıyor.

Hepsi de halkımızın oylarını toplayabilmek, iktidar olabilmek için büyük bir çaba sarfetmekte, türlü vaadler vermektedirler. Demirel büyük Türkiye'yi kurmaktan, Erbakan ağır sanayi i yerleştirmekten bahsederken, Ecevit de artık verdiği vaadlerin ucunu kaçırmıştır.

Ecevit halkın ilerici taleplerine sahip çıkar görünerek vaadlerde bulunmaktadır. "Sömürü düzenini ortadan kaldırmak" "iş ve can güvenliği", "düşünce ve inanç özgürlüğü" "memurlara grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı" bu vaadlerin sadece bir kısmıdır. Ecevit kitlelerin taleplerine seslenmekte, devrimci duygularını sömürerek, onların düzene yönelmelerini önlemeye çalışmaktadır.

Ecevit bu vaadlerinden hiç birini gerçekleştiremiyeceğini 1973 deki kendi iktidarıyla göstermiştir. Bugüne kadar her adımda faşist diktatörlüğe destek olan, faşizm ve sosyal-faşizmle, emperyalizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşan Ecevit bir yandan da ateşli söylevler vermekte, sömürü düzenine son vermekten bahsetmektedir. Halkın faşist diktatörlüğe karşı olan nefretini düzen sınırla-

De.sa.7.sü.3'de

HALKIN KURTULUŞU

Faşizmi yenmenin yolu

CHP Genel Başkanı Ecevit, çeşitli seçim mitinglerinde geniş yığınlara seslenmektedir.

Geçtiğimiz ay Niksar, Şiran ve Erzincan'da düzenlenen ve geniş anti-faşist yığınların katıldığı mitinglere AP'li ve MHP'li sivil faşist güçler dışarıdan saldırmış, ve onlarca kişi yaralanmıştır.

Niksar'da, Şiran'da ve Erzincan'da başlayan ve 1 Mayıs'ta Taksim alanında doruk noktasına ulaşan toplu saldırıların ve kanli katliamların hedefi ve amacı bugün artık herkesçe bilinmektedir. Egemen sınıflar bu tip saldırı ve katliamlarla, yığınların her geçen gün anti-faşist mücadelesini bastırmayı yığınlardaki sosyal ve siyasal uyanışı engellemeyi amaçlamaktadır.

Fakat burada meselenin bu yönü üzerinde değil, başka bir yönü üzerinde durmak istiyoruz, Ecevit'in faşizme karşı "mücadele" anlayışı üzerinde, faşist saldırılar karşısında takındığı tavır üzerinde durmak istiyoruz.

Niksar'da, Şiran'da ve Erzincan'da faşist saldırganlar taşlarla, sopalarla ve silahlarla mitinglere saldırırken, Ecevit kürsüden halka seslenerek, saldırılara cevap vermemelerini, aynı şekilde "mukabele" etmemelerini istemiş faşist

De.sa.7.sü.9'da

Türkeş, yeni faşist saldırılar için işaret veriyor

Geçtiğimiz günlerde MHP'nın azılı faşist genel başkanı Türkeş bir açıklama yaparak MHP'nin seçimlerde güvenlik kuvvetlerinin yardımcısı olacağını, seçimler sonuçlanıp sandıklar açılana kadar gözlerini kapamayacaklarını söyledi. Seçimlerin güvenliği için her türlü (!) çabayı harcayacaklarını bildirdi.

Seçimler, faşist diktatörlüğün halka saldırısının bir biçimidir. Son günlerde siyasi cinayetler, katliamlar alabildiğine artmıştır. Hergün so-

De.sa.7.sü.4'de

Demirel halka ne vaadediyor?

Seçimlere iki hafta gibi kısa bir süre kala bütün hakim sınıf partileri ve diğer partiler var güçleriyle propaganda yapmakta, halktan oy toplayabilmek için en hayasız demagoji yollarına başvurmaktadırlar.

Bu partilerin biri de yıllardır halkın başbelası olan AP'dir. AP ve onun başkanı Demirel, bugüne kadar defalarca geldiği hükümette hiç bir zaman gerçekleştiremediği binbir vaadde bulunmakta, ülkenin içine düştüğü ağır buhran durumunu gözlerden gizlemeye çalışmaktadır. Demirel, seçim gezilerinde bir yandan gülünüp geçilecek, inanılamıyacak vaadlerde bulunurken diğer yandan da yoğun bir anti-komünist propaganda yürütmektedir.

Her gittiği yerde anti-komünizm bayrağını azgınca sallamakta, Türkeş'ten daha hızlı bir anti-komünist olduğunu söylemektedir. O, faşist diktatörlüğün halka karşı saldırılarını gizlemeye çalışmakta "solculuk yokken ülke rahattı. Milliyetçilik, huzursuzluk kaynağı sayılamaz" gibi sözlerle kendilerini temize çıkarmaya çalışmaktadır. Demirel, bu seçim döneminde halkın ekonomik talepleri üzerine çok az şey söylemektedir. Bunca yıldır halkın hiçbir talebini gerçekleştiremiyeceğini, aksine onun bütün vaadlerine rağmen ülkenin buhrandan buhrana sürüklendiği artık iyice teşhir olmuştur.

De.sa.7.sü.1'de

FAŞİSTLER HALKA SALDIRIYOR

Faşist diktatörlük yükselen sınıf mücadelesi koşullarında halka saldırmayı, halkın ilerici ve devrimci yönelişini şiddet yöntemleriyle bastırmayı seçmek zorunda kalmıştır. Bu koşullarda yapılacak olan seçimler, şimdiye kadar yapılan bütün seçimlerden daha tehlikeli ve gergin bir ortamda geçecektir.

Kendiliğinden nitelikte de olsa, emekçilerin uyanışı, düzenin kokuşmuşluğu ve adaletsizliğinin yarattığı muhalefet gidgide daha ileri boyutlar kazanmaktadır.

Faşist diktatörlüğün parlamentosunun, polisi ve ordusunun ve buna benzer bütün kurumlarının nasıl birer yolsuzluk ve sahtekarlık yuvaları olduğu ortaya çıkmıştır. Demirel'lerin, Feyzioğlu ve Türkeş'lerin gerçek nitelikleri en açık bir biçimde ortaya serilmiştir.

Emekçi halk bütün bunları görmekte ve kavramak

De.sa.7.sü.5'de

Amerikan emperyalizmi saldırıyor

Son iki ay içinde Afrika'da büyük hızla mevzi kazanan sosyal-emperyalizm karşısında Amerikan emperyalizmi de, "çıkarlarını" korumak için kendi saflarını sıklaştırmakta, ve Amerikan işbirlikçisi gerici ve ırkçı diktatörlükleri güçlendirerek set kurmaya çalışmaktadır.

Avrupalı emperyalistler de bu çalışmada Amerikan emperyalistlerinin yardımcısı durumundadırlar.

Bu sıralarda Amerikan emperyalistleri esas çabalarını Güney Afrika ve Rodezya'daki ırkçı beyaz azınlık rejimlerini yaşatmaya ve buradaki ulusal kurtuluş mücadelelerini bastırmaya yoğunlaştırmış bulunmaktadırlar. Amerikan emperyalizminin dikkat ettiği bir başka mesele de Zaire'de Amerikancı Mobutu'nun ayakta kalabilmesini sağlamaktır.

18 Mayıs'ta Mozambik'te açılan Birleşmiş Milletler toplantısı'nda, Amerikan emperyalistlerinin savundukları "çoğunluk yönetimi" tezi, Güney Afrika halkının silahlı mücadelesini bastırmayı amaçlamaktadır. Bu öneri sözümona barışçı yollarla siyah çoğunluğun yönetime gelmesini ve beyaz azınlığın da "haklarına" saygı gösterilmesini sağlayacaktır. Aslında bu emperyalizmin sömürüsünün ırkçılığın ve sömürgeciliğin biraz örtülü biçimde altında sürdürülmesinden başka bir şey değildir. Öte yandan, Sudan, Fas, Moritanya, Fildişi Sahilleri gibi gerici ve işbirlikçi rejimler Amerikan emperyalizmi ve Avrupalı müttefikleri tarafından daha da güçlendirilmekte ve bunlar, kıtada jandarma kuvveti olarak kullanılmaya çalışılmaktadır. Zaire'de Faslı askerlerin kullanılması bunun bir sonucudur.

"Süper devletler günümüzün en kazançlı işi olan büyük bir silah ticareti yürütüyorlar. İlk bakışta bu silahların, onları alan ülkelerin savaş gücüne katkıda bulunduğu ve onu güçlendirdiği sanılabilir. Aslında bu ticaret, satın alanların boynunda yeni bir ilmik, elleri ayaklarını bağlayan zincirlerdir. Bu silahlar, sadece (onları) satanlar ve müttefiklerine karşı kullanılamıyacağı gibi başka hiç kimseye karşı da kullanılamaz"

"Süper devletler, silah ticareti vasıtasıyla küçük ve orta büyüklükte ülkeler arasında, daha sonra komşular arasında anlaşmazlık ve çatışmaların sebebi olan ufak çapta silahlanma yarışları teşvik etmekte, Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği'nin yayılmacılığına ve hegemongacılığa yol açan mahalli savaşları kışkırtmaktadır. İki süper devlet, silah ticareti ve güçlü propagandalarıyla pekiştirdikleri savaş psikozuyla, özellikle Afrika'ya, Orta Doğu'ya, Latin Amerika'ya ve Asya'ya sızmaya çalışıyorlar"

POLİSARİO SİLAHLI MÜCADELEDE BAŞARILAR KAZANIYOR

Polisario 4 Mayıs'ta yaptığı bir açıklamayla bütün Fas ve Moritanya topraklarını savaş bölgesi olarak gördüğünü bildirmiştir. Polisario bu ülkelerdeki yabancı teknik uzmanların ve diğer yabancıların hayatlarından sorumluluk taşımayacağını da belirtmiştir.

Ayrıca, bildiride, 2 Mayıs günü Moritanya da Zourate (Zurate) demir madenine yapılan bir baskında, madenin tamamen tahrip edildiği ve Moritanyalı 65 askerin öldürüldüğü bildirilmektedir.

Moritanya'lı kaynaklar, saldırının kamyon ve Land Rover'lere (cip) bindirilmiş 400 gerilla tarafından, 750 km. çöl arazisi aşılarak gerçekleştirildiğini belirtmektedirler.

Sonuç olarak Amerikan emperyalizmi de, Sosyal-emperyalizmle rekabet içinde hegemonyalarını koruyabilmek için çareyi Afrikalı halklara saldırmak ve işbirlikçilerini güçlendirmekte bulmuşlardır.

Sosyal emperyalist yayılma

ANGOLA, SOMALİ, LİBYA, MOZAMBİK, ETYOPYA VE UGANDA

Angola sosyal-emperyalizmin pençelerinin uzattığı tek Afrika ülkesi değildir. sosyal-emperyalizm, bütün demagojilerinin gürültüsü kadar açık bir emperyalist yayılma siyaseti ile, "yararlı" olabilecek en gerici rejimleri bile desteklemekte, orada kısa zaman içinde kendi işbirlikçilerini yaratmaya çalışmaktadır.

Sosyal-emperyalistler, Afrika'da yayılırlarken Kübalı askerlerine, silah

AFRİKA'DA OLANLAR GÖSTERMEKTEDİR Kİ İKİ EMPERYALİSTİN DE TUTUMLARI, GEREK BİRBİRLERİYLE İŞBİRLİĞİ YAPARKEN, GEREKSE BİRBİRLERİNE KARŞI MÜCADELE EDERKEN HALKLARIN KURTULUŞ MÜCADELELERİNİ BASTIRMAK VE BOĞMAYA ÇALIŞMAK OLMAKTADIR. ONLAR GEREK İŞBİRLİĞİ YAPTIKLARINDA GEREKSE DALAŞTIKLARINDA BUNUN BEDELİNİ HALKLAR ÖDEMEKTEDİR.

ONLAR ARASINDAKİ REKABETİN DERİNLEŞMESİ, BU KITADA HALKLARIN DEVRİMCİ MÜCADELELERİNİN KARŞISINA DİKİLEN BÜTÜN GERİCİ VE İŞBİRLİKÇİ SINIFLARIN AZIP SALDIRGANLAŞMASINDA ETKİLİ OLMAKTA, HALKLAR ÜZERİNDE TAHAKKÜM VE SÖMÜRÜNÜN ARTMASINA YOL AÇMAKTADIR.

ticaretine ve askeri yayılmaya önemli bir ölçüde dayanmaktadırlar.

Somali, Libya, Etyopya da bu siyaset açık bir biçimde kendisini ortaya koymaktadır. Buralarda da iş ele geçiren sosyal-emperyalistler, bu ülkeleri daha çok "askeri yardım"la kendilerine bağımlılaştırmaya çalışmaktadırlar. Sovyetlerin yayılma hırsları o denli azgındır ki onlar, görünüşü kurtaracak en kaba tedbirleri bile bir kenara fırlatarak en gerici rejimleri desteklemektedirler. Uganda'daki diktatörlük bunlardan birisidir. Uganda ordusu yıllardır sosyal-emperyalistler tarafından teçhiz edilmektedir. Ve bu ordu temel alan gerici diktatörlük, zaman zaman binlerce emekçi ve öğretmen ve öğrenciyi bir anda ortadan kaldırmaya, üniversiteleri toptan imha etmeye varan azgın bir terör estirmekte halk düşmanı bir rejimdir. Son günlerde Uganda devlet başkanı İdi Amin bir nükleer reaktör karşılığında sosyal-emperyalistlere Afrika'nın en büyük askeri üssünü kurma iznini vereceğini açıklamıştır. Bir kaç yıl öncesine kadar Arap halklarına karşı İsrail'in yanında yer alan bu diktatörlük niteliğini hiç bir şekilde değiştirmemiştir.

Kendisini Afrika'nın en büyük anti-komünist gücü ilan eden böyle bir diktatörlüğün Sovyetler Birliği tarafından donatılması ve silahlandırılması asla "sosyalist dünya devrimine katkı" olarak yutturulamaz. Bunun açıkça gösterdiği gerçek, birçoklarının hala şaşkınca reddetmeye çabaladıkları, sosyal-emperyalizm gerçeğidir.

"EMPERYALİSTLER VE SOSYAL EMPERYALİSTLER ETKİ YAPTIKLARI HER ÜLKEDEKİ GERİCİ BURJUVAZİYİ KENDİLERİNE YAKIN MÜTTEFİKLER OLARAK TUTMAKTADIRLAR. ONLAR BU MÜTTEFİKLERİ KENDİ KÖTÜ İŞLERİNİ YAPMALARI VE MAŞA VE KIRBACI KENDİ ADLARINA TUTMALARI İÇİN KULLANMAKTADIRLAR. BÖYLECE DÜNYA KARIŞTIĞI ZAMAN VE İÇ VE DIŞ ZALİMLERE DEVRİMLE İSYAN EDEN HALKLARA KARŞI, VURUCU GÜÇLERİ OLARAK HAZIR TUTMAK ÜZERE ONLARI BESLEMEKTE VE SİLAHLANDIRMAKTADIRLAR. BU YÜZDEN BU GÜÇLER BİRBİRİNDEN AYRILAMAZLAR. BİRİSİYLE MÜCADELE ETMEDEN ÖTEKİYLE MÜCADELE EDİLEMEZ. İÇTEKİ GERİCİ GÜÇLERLE ONU DEVİRİNCEYE KADAR MÜCADELE ETMEDEN DIŞ DÜŞMANLA MÜCADELE EDİLEMEZ. SÜPER DEVLETLERİN BELLİ BİR ÜLKEDE KURDUKLARI VE YARATTIKLARI HER ÇEŞİT ÜSSÜ İMHA ETMELİSİN. BÖYLECE HALKLARI VE ÜLKELERİ KÖLELEŞTİRMEK İÇİN KENDİLERİNE TEMEL ALDIKLARI DÜNYADAKİ ETKİ VE GÜCÜ ZAYIFLATMIŞ OLURSUN."

ENVER HOCA

SOVYET ÇIKARLARININ BEKÇİSİ: KÜBA

Afrika'daki Sovyet yayılmasında önemli bir askeri değer taşıyan Küba ordusu bugün Afrika'nın birçok ülkesinde faaliyet göstermektedir.

ANGOLA	- 12.000 KÜBALI ASKER, 3.000 SİVİL UZMAN VE TEKNİSYEN
KONGO HALK CUMHURİYETİ	- 300 ASKERİ DANIŞMAN
GİNE	- 300 KADAR ASKERİ DANIŞMAN
GİNE-BİSSAU	- 100 KADAR ASKERİ DANIŞMAN
EKVATOR GİNESİ	- 300-400 ASKERİ DANIŞMAN
MOZAMBİK	- 500 KADAR ASKERİ DANIŞMAN
SOMALİ	- BELİRSİZ SAYIDA KÜBALI ASKERİ DANIŞMAN
ETOPYA	- KÜBALI UZMANLARIN ETOPYA'YA GELDİĞİ BELİRTİLMEKTEDİR.

Faşist ve sosyal-faşist karşı devrim cephesi

Hayatın şanlı pratiği, var olan ve her yeni gün derinleşen ekonomik ve siyasi buhranın egemen sınıfları yeni çıkmazlara sürüklediğini, geniş hal halk yığınları için hayatın giderek katlanılmaz bir hale geldiğini, ve sömürücü egemen sınıflarla ezilen halk yığınları arasındaki çelişkinin her geçen gün keskinleştiğini ve faşist diktatörlüğe karşı muhalefet dalgasının kabardığını göstermektedir!

Bunun en açık belirtisi, derinleşen ekonomik krizin hayatı çekilmez bir hale getirmesi; egemen sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki mücadelenin giderek belirginleşmesi: fabrikada, tarlada, üniversitede, meydanlarda kısacası hayatın her alanında sömürü ve zulüm düzenine karşı mücadele bayraklarının yükselmesi ve faşist diktatörlüğün gelişen halk mücadelesini kan ve ateşle boğmaya çalışmasıdır.

1 Mayıs 1977, hem yığınların gelişen siyasi mücadelesi açısından, hem de faşist ve sosyal-faşist karşı-devrim cephesinin halka karşı saldırısı açısından önemli bir dönemeçti.

Bu durum, devrimci proletarya hareketinin daha önceki tesbitlerini doğrulamaktadır.

BUGÜN HALKLA EGEMEN SINIFLAR ARASINDAKİ MÜCADELE ESASTIR:

Emperyalist ve sosyal-emperyalist sistemde 70'lerden beri derinleşen buhranın yıkıcı etkileri birçok ülkede varlığını hissettirmektedir. Bu bakımdan, siyasi platformda, bir yandan sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde emperyalizm ve sosyal-emperyalizm arasındaki çelişkileri keskinleştirmekte bir yandan da iki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesini kızıştırmaktadır.

Emperyalist ve sosyal-emperyalist sistemde gittikçe derinleşen buhranın ülkemize yansıması, ve bunun ülkemizin yarı-sömürge şartları ile birleşmesi, buhranın daha da tahrip edici bir özellik kazanmasına sebep olmaktadır. Buhran ekonomik platformda yatırımların oluşmasıyla, dış borçların ödenmez hale gelmesiyle, yeni develiasyon haberleriyle işsizliğin artmasıyla ve kitlelerin alım güçünün düşmesiyle kendini göstermektedir.

Kapitalizmin genel buhranın derinleşmesi, sadece ekonomik platformda değil, aynı zamanda siyasi platformda da varlığını hissettirmektedir.

Bugün ülkemizde, Amerikan emperyalistleri sarsılan hegamonyalarını sağlamlaştırmaya, Rus sosyal emperyalistleri ise her alanda yayılmaya çalışmaktadır. İşbirlikçi egemen sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki mücadele yeni boyutlar kazanmakta. Seçimler dönemi böyle bir mücadeleyi daha da kızıştırmaktadır. Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler arasındaki, egemen sınıfların çeşitli klikleri arasındaki mücadeleden daha da önemli olarak, ezilen geniş halk yığınlarının sömürü ve zulüm düzenine karşı muhalefeti her geçen gün kabarmakta sınıf mücadelesi ileri boyutlar kazanmaktadır.

Bütün bunlar kapitalizmin derinleşen buhranının siyasi sonuçlarıdır.

Ekonomik krizin derinleşmesi ve bunun giderek siyasi krize doğru olgunlaşması, bir yandan işbirlikçi egemen sınıfların farklı kesimleri arasındaki çelişkileri keskinleştirmesine, bir yandanda, ezilen halk kitlelerinin egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarına karşı mücadelesinin daha ileri boyutlar kazanmasına sebep olmakla birlikte bu iki mücadele farklı özelliktedir. Emperyalistler arası mücadele, ve işbirlikçi egemen sınıfların farklı kesimleri arasındaki mücadele, başta proletarya ve yoksul köylülük olmak üzere halk yığınlarının sömürülmesinden kimin daha fazla pay alacağında, siyasi iktidarda egemen sınıfların hangi kliğinin daha fazla söz sahibi olacağından ve ezilen halk yığınlarının hangi metodlarla baskı altında tutulacağından kaynaklanmaktadır.

Ezilen halk yığınlarının siyasi mücadelesi ise, egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarına son vermeyi, devrimci işçi-köylü iktidarını kurmayı hedeflemektedir, ve egemen sınıfların bütün kesimlerine karşı yönelmiştir.

Sömürüden daha fazla pay alma temeli üzerinde şekillenen emperyalistler arası mücadelenin ve işbirlikçi egemen sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki mücadelenin uzlaşıcı bir yanı vardır. Tarih, ezilen halk kitlelerinin devrimci muhalefetinin kabarması, devrimci dalganın yükselmesi karşısında, çeşitli emperyalist mihrakların ve egemen sınıfların çeşitli kesimlerinin -bunların arasındaki çelişki ne kadar keskin olursa olsun-, daima halka karşı birleşmelerine, yükselen devrim karşısında tek bir karşı-devrimci cephe oluşturduklarına tanıktır.

İçinde bulunduğumuz dönem de böyle bir dönemdir, egemen sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki çelişkiler belirginleşmesine rağmen, yükselen halk muhalefeti karşısında bütünleştikleri, kendi aralarındaki çelişkileri ikinci plana attıkları bir dönemdir.

1 Mayıs katliamındaki faşist ve sosyal-faşist tertip ile 1 Mayıs sonrasında yürütülen "anti-maocu" kampanya böyle bir durumun en yeni ve en bariz göstergesidir. Faşist ve sosyal-faşist siyasi hareketler farklı emperyalist mihraklara dayanmamasına rağmen, faşistler ve sosyal-faşistler arasında bir çatışma olmamasına rağmen, bu iki karşı-devrimci cephe, 1 Mayıs olayları sırasında ve 1 Mayıs sonrasında halka karşı saldırıda, halkın yükselen muhalefetinin bastırılmasında birleşmişler, tek bir karşı-devrimci cephe oluşturmuşlardır.

İçinde yaşadığımız tarihsel dönemde, egemen sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki mücadele tali, ezilen halk kitlelerinin egemen sınıflara ve emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı mücadelesi ile egemen sınıfların kitlelerin gelişen mücadelesini bastırmak amacıyla tek bir cephe oluşturmaları esastır.

Yaşanan hayatın canlı diyalektiği bu objektif gerçeğin üzerini örtememektedir.

MARKSİST-LENİNİST HAREKET BÜTÜN DÜNYADA GELİŞİYOR

Yeniden kurulmuş Portekiz Komünist Partisi (PKP-P) ve Uruguay İhtilalci Komünist Partisi (UİKP) ortak bildirisi:

Marksist-Leninist partiler, Latin Amerika M-L Partilerinin heyetlerinin ortak bildirisini kutlamaya ve bununla dayanışma içinde bulunduklarını belirtmeye devam ediyorlar.

M-L Partiler emperyalizme ve sosyal-emperyalizme, modern revizyonizme ve gericiliğe karşı mücadelede güçlü bir silah olan çok yönlü işbirliği ve karşılıklı yardımla aralarındaki enternasyonalist bağları ve dayanışmayı sürekli olarak güçlendirmektedirler. Bu çerçevede M-L Partiler karşılıklı birlik ve enternasyonalist mücadelede işbirliğini güçlendirmenin, ülkelerindeki burjuva ve faşist rejime karşı, kapitalist baskı ve sömürüye karşı, somut mücadele tecrübesinin değiş tokuş edilmesinde yardımın önemli biçimleri olan ilişkilerini ve toplantılarını yoğunlaştırmaktadırlar.

Nitekim Vandiyera Vermenha gazetesinin bildirdiğine göre yeniden kurulmuş PKP-MK'si ve UİKP-MK temsilcileri arasında bir toplantı düzenlenmiştir. Kardeşçe ve proleter enternasyonalizm havası içinde geçen toplantıda devrimci mücadeleyle ilgili tecrübeler ve ortak meseleleri ilgilendiren çeşitli görüşler deyiş tokuş edildi. Bu olay dolasıyıyla yayınlanan ortak bildiride, her iki Parti de karşılıklı işbirliği ve dayanışmanın ve uluslararası M-L hareketin komünist birliğinin daha da gelişmesi yolunda kararlılıklarını ifade etmiştir. Bildiride şuna işaret edilmektedir: Yeniden kurulmuş PKP, Portekiz'deki siyasi durum, faşist ve gerici güçlere karşı, Portekiz halkının ve partinin verdiği mücadele hakkında bilgi vermiştir. Yeniden kurulmuş PKP aynı zamanda, işçi hareketine sızmak, işçi sınıfını devrimci mücadelesinden saptırmak için, elinden geleni yapan revizyonist burjuva Cunhal kliğine karşı da kararlı ve sürekli bir mücadele yürütmektedir.

Kendi adına UİKP bu mücadeleyi kararlılıkla desteklediğini ve Uruguay işçi sınıfının ve halkının ve onların M-L partisinin Portekiz işçi sınıfının ve halkının ve onun öncü müfrezesi yeniden kurulmuş PKP'sinin her zaman yılmaz müttefiki olarak kalacağını ifade eder. UİKP, ülkedeki siyasi durum, ve Uruguay halkının Amerikan emperyalizmine ve oligarşiye hizmet eden ve Uruguay halkını ezen ve ona büyük acılar çektiren faşist diktatörlükle mücadelesi hakkında bilgi vermiştir. UİKP aynı zamanda Sovyet sosyal-emperyalizminin bir ajanı ve Uruguay proletaryası ve halkına ihanet etmiş olan, Aristendi'nin karşı- devrimci revizyonist kliğine karşı da kararlı bir mücadele yürütmektedir. Yeniden kurulmuş PKP-UİKP'nin siyasi çizgisini ve onun diktatörlüğün yıkılması için Amerikan emperyalizmi ve oligarşiye, hegemonyacılığa, iki süper devletin savaş planlarına karşı, bağımsızlık ve demokrasi için mücadelesine olan tam desteğini ifade eder. Yeniden kurulmuş PKP 1975 Eylül'ünde Bounies Aires'te Uruguay ve Arjantin baskı kuvvetleri tarafından tutuklanan UİKP siyasi sekreteri Mario Eçenika yoldaşın serbest bırakılması için yürütülen kampanyayı kararlılıkla destekler. Mevcut uluslar arası durumla ilgili olarak, ortak bildiride halkların devrimci mücadelesinin yükseliş içinde olduğuna işaret edilmekte ve dünya halklarının en büyük düşmanlarının iki süper devlet, Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi olduğunu belirtmektedir. Her iki süper devlet hakimiyetlerini güçlendirmek çabası içinde, halklara karşı saldırıları kışkırtmakta, zalim ve faşist rejimleri desteklemekte, dünyayı paylaşmak için birbirleriyle rekabet etmekte, böylece gerçekten savaş kaynağı haline gelmektedirler. Bu durum karşısında ortak bildiriyi imzalayan partiler halkların devrimci mücadelesini daha da yüksek bir seviyeye çıkarmak görüşündedirler. Her iki Parti de Amerikan emperyalizmine karşı mücadelenin, kendisini anti-emperyalist olarak gösterip, rakibinin yerini almak için elinden geleni yapan, öteki süper devletin meydana getirdiği tehlikeden dikkatlerin saptırılmaması görüşündedir. Halkların ve M-L düşmanlarının faaliyetlerine karşı M-L partiler arasındaki dayanışma ve enternasyonalist birliği güçlendirmek büyük bir öneme sahiptir.

M-L Partilerin önemli görevlerinden birisi de modern revizyonizm ve her türlü oportünizme karşı yürüttükleri mücadeledir. Modern revizyonizme karşı mücadele etmeden, milli kurtuluş ve sosyalizm için mücadele edilemez. Yeniden kurulmuş PKP ve UİKP sosyalist Çin ve sosyalist Arnavutluk'la devrimci dayanışmalarını ifade etmişlerdir. Yeniden kurulmuş PKP ve UİKP, AEP 7. kongresini coşkunlukla selamlar ve bu kongreyi M-L Partilerin ilerlemesinde büyük bir olay ve halkların devrimci mücadelesi için bir ilham kaynağı olarak ifade etmektedirler. Her iki parti büyük M-L önder Enver Hoca yoldaşın sunduğu raporu, dünya devriminin karşı karşıya bulunduğu esas meselelerin çözümüne parlak bir katkı olarak büyük bir değer vermektedirler. Ortak bildiride son olarak, her iki ülke halklarının mücadelesiyle dayanışmayı ve desteği daha da yükseltmek ve her iki parti arasındaki işbirliğini bütün alanlarda güçlendirmek üzere, her iki partinin kararlılığı bir kere daha belirtilmektedir.

1 Mayıs katliamında faşist ve sosyal-faşist tertip açığa çıkıyor

1 Mayıs'ta "DİSK görevlisi" olan bir işçi arkadaşın açıklaması:

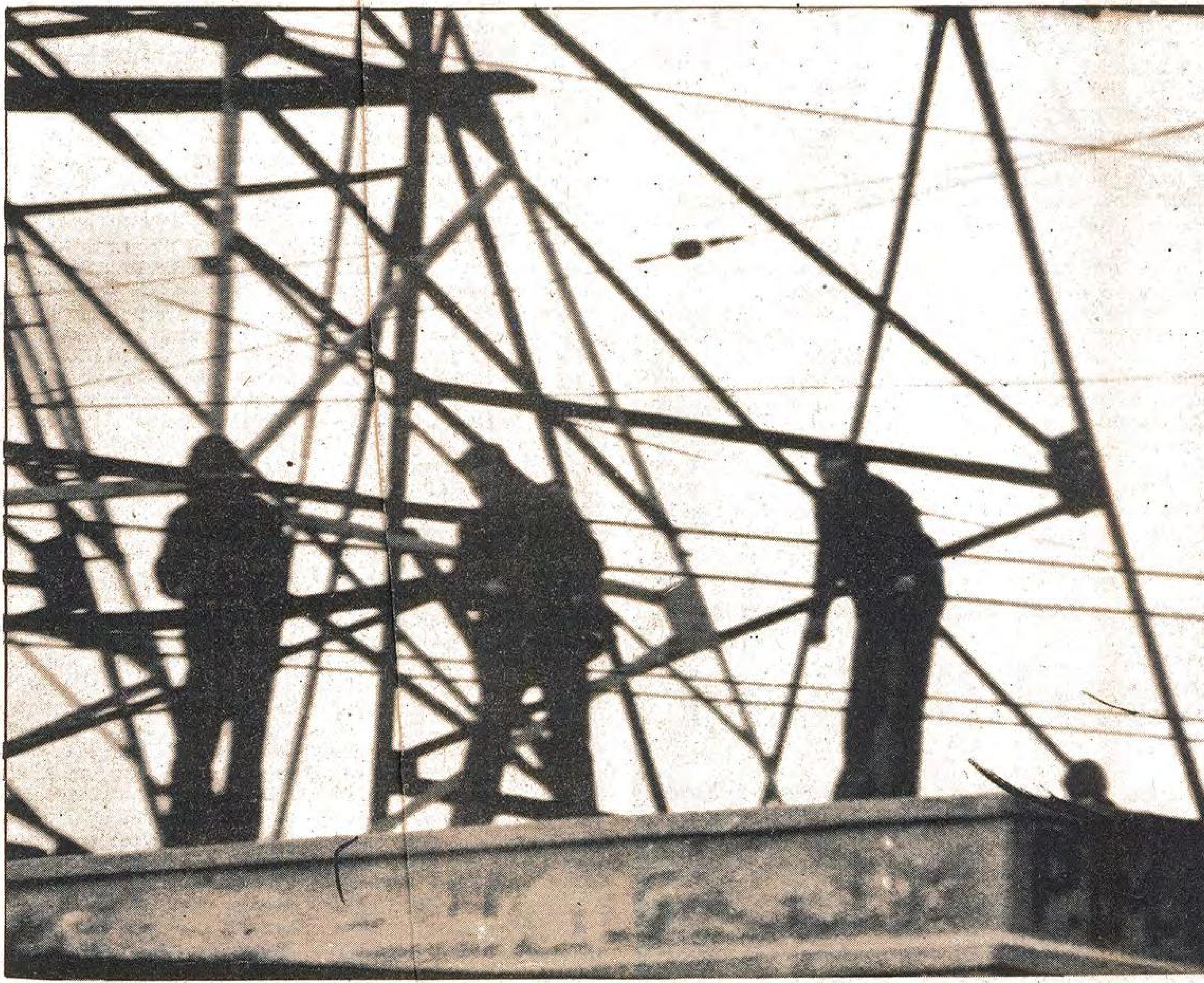
"ALANA SULAR İDARESİNİN ÜZERİNDEN ATEŞ AÇILDI"

DİSK 1 Mayıs hazırlıklarını diğer bölgelerde olduğu gibi benim bulunduğum 4. Bölgede de sürdürdü. Hazırlık için fabrikalarda bulunan temsilcilerle toplantı yapıldı. Bu toplantılara ben de katıldım. Toplantılarda 1 Mayıs'ın önemi anlatıldı. Bu toplantılarda bize 1976 yılında 1 Mayıs'ın Türkiye'de DİSK tarafından güçlü bir şekilde kutlandığını, bu yıl da yine işçi bayramı olarak DİSK'in öncülüğünde kutlanacağını anlattılar. Ayrıca DİSK yöneticileri sözkonusu toplantılarda "geçen yılki 1 Mayıs kutlamalarında Türkiye'deki devrimci hareketin saflarında ayrışmanın boyutlarının geniş olmadığını, bu sene ise safların artık ayrışmış olduğunu ve "Maocu" grupların iyice azıttığını, bunların işçi düşmanı olduklarını, tekelci sermayenin, CIA'nın ajanlığını yaptıklarını, faşistlerden daha tehlikeli olduğunu, baş düşmanımız olduğunu, bunlara karşı vereceğimiz mücadelenin artık şiddet yoluyla olması gerektiği " vs. vs. söylediler. DİSK yetkilileri bu toplantılarda bize "MC faşistleri mitingimize saldırmayacaklar, saldırmazlar. Çünkü onların emniyet görevlerini biz yerine getiriyoruz ve mitinin korunmasını biz üzerimize alıyoruz. Sadece Taksim meydanına 20.000 arkadaş göndereceğiz" dediler. Bu toplantılarda sendika yetkilileri fabrika temsilcilerine kendi fabrikalarından mitingte görev alacak arkadaşların tespiti görevini verdiler.

Böylece mitingte görev alacak arkadaşları da kapsayan geniş toplantılar düzenlendi. Bu toplantılar Spor ve Sergi Sarayı'nda yapıldı. Bu toplantılara katılan işçi arkadaşlara Kemal Türkler ve Mehmet Ertürk yukarda sözünü ettiğim bölge toplantılarında anlatılanların benzerini anlattılar ve "Maocuların" mitinge saldıracaklarını söylediler. Kemal Türkler ve Mehmet Ertürk ayrıca İKD, İGD gibi teşkilatların mitingde yanımızda yer alacaklarını söylediler.

Afişleme ve yazı kampanyası süresince, bu kampanyaya katılan işçilere İGD'li olduğu söylenen kişilerce sürekli aynı propaganda yapıldı. Kampanyaya katılan İGD'liler devrimcilere karşı silahlandılar.

1 Mayıs sabahı arabalara binerek Beşiktaş'ta toplandık. Burada fabrika fabrika dizildik. Saat 11 den 17'ye kadar bizi beklettiler. Bize alanın hazır olmadığını, "maocuların" alanı işgal ettiğini daha sonra da bir cenazenin olduğunu söylediler. Harekete geçmeden önce alanın dolu olduğunu bu yüzden yavaş gidileceğini söylediler. Fabrikamla birlikte alana girdim. Girdiğimizde her hangi bir olay yoktu. Arkadan gelen bir grubu alana sokmamak için DİSK görevlilerini gönderdiler. DEV-GENÇ grubunu içeri almamaya çalışırken, kürsüden onların içeri bırakılası söylendi, ve Intercontinental Oteli'nin tarafına yerleştirildi. O zaman Kemal Türkler konuşmasına başlamıştı.

İşte 1 Mayıs'ta Sular İdaresi'nin üzerinden, makinalı tüfeklerle hedef gözeterek devrimcilere ve halka ateş açan, kitle katliamını yürüten faşist katillerden birkaçı! Halkımız er veya geç bu canilerin ve 1 Mayıs katliamının bütün sorumlularının yakalarına yapışacak ve bütün cinayetlerinin hesabını soracaktır!

Kemal Türkler konuşmasını sürdürürken alanın Tarlabaşı tarafından "Kurtuluş" grubu "Tek Yol Devrim", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganlarıyla alana girdi. Bundan sonra alanda görevliler arasında bir kaynaşma oldu. İGD'li kişiler ve DİSK yöneticileri görevlileri "Kurtuluş" grubunun arka tarafına doğru gönderdiler. O tarafa doğru koşuşma başladı. Tam o sırada mikrofonda bulunan ve konuşma yapan Kemal Türkler "Maocu bozkurtlar, Maocu faşistler geliyorlar amaçları olay çıkarmak, mitingi provake etmektir"diye anons yaptı.

Ben fabrikamla birlikte alanın kültür sarayı yanında idim. Bunun üzerine ayrılarak önce kürsünün yanına sonra koşuşan görevlilerle birlikte Tarlabaşı girişine yaklaştım. Tam o sırada nereden geldiğini bilmediğim iki el silah sesi geldi. O anda bir karışıklık bir panik oldu. "Arkadaşlar durun kaçmayın, panik yaratmayın" dememize rağmen kalabalık bizi anıtın çevresine doğru sürükledi. Tam o sırada alana Sular İdaresi'nin üzerinden ateş açıldı. Bütün kitle anıtın çevresinde yere yattı. Bende bu arada anıtın kürsü tarafında bulunuyordum. İlk şaşkınlığım geçince kafamı kaldırdım, anıta mermiler çarpıyordu. Mermilerin çarpışından atışın geldiği tarafı kestirebildim. Ateş Sular İdaresi tarafından geliyordu. Sular İdaresi üzerinde o an bir şey göremedim, ateş sakinleşti. Tekrar kalkıp fırsattan istifade ederek ateşin etkisinden kurtulmak içgüdüsüyle Otel tarafına koşmaya başladım. Kazancı yokuşu tarafına geldik, tıkalıydı. Pamuk Eczanesi'nin önüne yığıldık. O anda panzerlerin ve kurşun seslerinin, bomba seslerinden hiç bir tarafa bakamıyorduk.Ben bir ara bulunduğum kalabalıktan çıktım, otele doğru koşmaya başladım. Meydan boşalmıştı, panzerler cirit atıyordu. Kürsü tarafından görevlilerin toplandığını Kemal Türkler'in etrafının görevliler tarafından çevrildiğini gör

De.sa.7.sü.3'de

SORUYORUZ !

1 Mayıs katliamının gerçek sorumluları, faşist ve sosyal-faşist tertipler her geçen gün açığa çıkıyor. Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin 1 Mayıs katliamını küllendirme çabalarına rağmen toplanan belgeler, görgü tanıklarının ifadeleri, filmler vb. Taksim alanını kana bulayan eli kanlı canileri ve bunların arkasındaki güçleri bir bir gün ışığına çıkaracaktır.

Gazetemiz HALKIN KURTULUŞU bu olayın perde arkasındaki güçlerin teşhir edilmesinde, faşist ve sosyal-faşist tertibin bütün ayrıntılarıyla gün ışığına çıkarılmasında üzerine düşen görevleri eksiksiz olarak yerine getirmeye devam edecektir.

Şimdi soruyoruz:

* 14 Mayıs günü Tepebaşında gösterilen filmde görülen ve Sular İdaresi üzerinden alanı makinalı tüfeklerle tarayanlar kimlerdi? Bunları buraya kim yerleştirmiştir? Miting günü, Sular İdaresi üzerinden çelik yelekli bu kişilerin ateş ettiğini gören, İstanbul Belediye Başkanı Ahmet İsvan neden tartaklanmıştır?
* Olay günü,beyaz bir Renault otomobilden Taksim alanındaki halkın üzerine ateş eden kişiler kimdir? Bu otomobil alana nasıl girmiştir?
* Topluluğu makinalı tüfekle taradıktan sonra beyaz otomobile binerek olay yerinden uzaklaşan kadın polismidir? Kimliği nedir?
* Intercontinental Otelinin önünde beyaz Renault otomobilden alanda toplanmış halka ateş eden Alattin isimli kişi kimdir?
* 1 Mayıs günü Intercontinental Otelinde kimler bulunuyordu?
* Olay günü Intercontinental otelinde, içeride bulunan bir sivil polis yetkilisine "bu adamları buraya yerleştirmeyin dedik, iyi gördünüz yaptığınızı" diyen ve tabanca kabzasıyla dövülerek susturulan otel garsonunun veya komisinin ismi nedir? Sivil polis yetkilisi kimdir? Otele yerleştirilenler kimlerdir?
* 3 Mayıs akşamı, son uçakla İstanbul'dan Ankara'ya uçan, 15'i Amerikalı olan kalabalık yolcu topluluğu kimlerden oluşmaktadır? Biribirine "amirim, müdürüm" diye hitabeden ve bellerinde tabanca taşıyan bu yolcular neden aranmamıştır?
* Olaydan sonra Taksim alanında kaç adet 22 kalibrelik mermi kovanı bulunmuştur? 22 kalibrelik mermi atan silahları kimler kullanmıştır, ve nereden ateş etmişlerdir?
* 1 Mayıs'tan 15 gün önce Emniyet Müdürlüğüne uzun namlulu, soğutmalı silahlar hangi amaçla getirilmiştir?Bu silahlarla hangi özel timler, hangi amaçla eğitim yapmıştır?
* Bu silahlar , İran plakası takılmış bir minibüsle 1 Mayıs günü Taksim alanına hangi amaçla götürülmüştür, kimlere dağıtılmıştır?
* 1 Mayıs günü, Emniyet Müdür muavini Salih Bora'nın emrindeki 6 numaralı timin görevi nedir?
* Silahların patlamasından çok önce 20. numaralı timle 132 numaralı tim arasında nasıl bir telsiz konuşması olmuştur?
* Olaylar başladıktan sonra, Taksim alanındaki panzerler telsizle sürekli hangi anonsu vermişlerdir?

OPORTÜNİZMİN HEDEFİ

1 Mayıs kanlı tertibinin üzerinden üç hafta geçti. Özellikle proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin çabaları sonucu birçok gerçek gün ışığına çıktı. Bu gelişmeler karşısında faşistlerin ve revizyonistlerin proleter devrimcilere saldıran sesleri yavaş yavaş kısılmaya başladı. 1 Mayıs katliamının gerçek yüzünü ortaya çıkaran her teşhir faaliyeti faşistlerin ve sosyal-faşistlerin yalan ve demogojilerine darbe vurdu.

Bugün faşistleri ve revizyonistleri geride bırakarak proleter devrimcilere saldıran ve bu saldırının vesilesi olarak da 1 Mayıs katliamını seçen belli başlı bir tek unsur kalmıştır: Halkın Sesi'nin oportünist şefleri. Halkın Sesi'nin 109. sayısında 1 Mayıs katliamı ile ilgili olarak revizyonistlerin ve faşistlerin teşhirine yönelik tek bir ciddi satır yokken, iki tam sayfa proleter devrimci hareketi karalama kampanyasına ayrıldı.

Halkın Sesi böylece 1 Mayıs katliamı ile ilgili olarak faşistlerin ve sosyal-faşistlerin suçlarını örtme görevine sadakatle devam etti. Nasıl ki bütün karşı-devrimciler, halk düşmanları proleter devrimci hareketi ezmek için ayağa kalkmışsa, Halkın Sesi oportünistleri de proleter devrimci hareketleri yıkma, devrimcilerin birliğini engelleme görevini büyük bir şevkle üstelenmiştir. Oportünizm için 1 Mayıs tertibi bu yeni saldırıyı başlatmak için yalnızca bir araç olmuştur. Sağ oportünizmi bu denli çılgına çevirten, ne dediğini bilmez hale getiren gerçek sebep proleter devrimcilerin giderek güçlenen eylem birliği, sağ oportünizme karşı ortaklaşa mücadeleleridir. 1 Mayıs tertibinden çok önce baskıya verilen Aydınlık dergisi bu saldırının altında yatan gerçek sebebin en güzel göstergesidir. Son Aydınlık dergisi ve Halkın Sesi'nin 1 Mayıs sonrası yayını devrimcilerin birliğinden, sağ oportünizme karşı açılan ortaklaşa mücadeleden dehşete düşen oportünizmin çığlıklarıdır.

Halkın Sesi oportünistlerinin üç gazetenin ortaklaşa olarak yürüttükleri 1 Mayıs kampanyasına karşı takındıkları tavır da bugünkü tutumlarını gün ışığına çıkarma açısından açıklayıcıdır. Oportünizm bütün ülke çapında yürütülen 1 Mayıs eylemini "provokasyon" diyerek karalamaya çalışmış ve kitlelerin miting, gösteri ve yürüyüşlere katılmasını engellemek için her çareye başvurmuştur. Halkın Sesi oportünistleri Ankara 1 Mayıs mitingine giden kitleleri polisin tavriyla yoldan çevirmeyi, mitingi tertipleyen proleter devrimcileri"provokatör" diye suçlamayı kendilerine iş edinmişlerdir. Oportünistler elbette gerekli cevabı almışlardır.

Halkın Sesi şeflerinin proleter devrimcileri karalamak için yürüttükleri bugünkü karşı-devrimci faaliyetlerinin en masum sonuçları nelerdir? Elbetteki ilk sonuç faşistlerin ve sosyal-faşistlerin suçunu örtmek, hafifletmek ve gerçeklerin ortaya çıkmasını engelle-

De.sa.7.sü.1'de

İstanbul Barosu :

CAN GÜVENLİĞİNE YÖNELMİŞ SALDIRILAR 1 MAYIS GÜNÜ İSTANBUL'DA DORUK NOKTASINA VARMIŞTIR

İstanbul Barosu, geçen Ocak ayı sonunda can güvenliğini, öğrenim ve öğretim özgürlüklerini ortadan kaldırmaya yönelik olayların nedenlerini ve sorumlularını araştırmayı amaçlayan bir kurul kurmuştur.

İstanbul Barosu Araştırma Kurulu eli ile 1 Mayıs katliamı ile ilgili olarak görgü ve bilgiye dayalı incelemelere giriş miş, dinlediği kişilerin sözlü açıklamalarını da almış ve bu konuda bir "Basın Bülteni" yayınlamıştır.

Basın Bülteni'nde, olayla ilgili "saptanan olguları" şöyle özetlenmektedir:

1. 1 Mayıs gösteri yürüyüşü ve toplantısında çatışmalar olacağı bazı basın organlarında olay öncesinde açıklanmıştı. Çatışmaların kan dökülmesine ve can kaybına yol açabileceği bu basın organlarınca olaydan önce ileri sürülmüştür.

2. DİSK yöneticileri toplantının huzurunu kaçıracak mevzii sürtüşme olasılığını önlemek için, yöneticilerin belirlediği grupların dışında kalanları yürüyüşe çağırmamışlardır.

3. Törenin bitimine yakın atılan ilk silah, adeta bundan sonraki düzenli atışların başlamasına işaret olmuştur. Nitekim, toplananların büyük çoğunluğunun duyamadığı bu silah sesinden sonra alana hakim olan Intercontinental Oteli'nden (bazılarına göre lobisinden, bazılarına göre üst katlarından) Sular İdaresi üstünden,Pamuk Eczahanesi üstünden ve bazı binalardan düzenli, sürekli ve uzun menzilli olduğu anlaşılan silahlardan atışlar başlamıştır.

4. Güvenlik kuvvetlerinin halkı saldırılardan koruyucu önlemler almadıkları ve hatta panzerlerle halkın üzerine yürüdükleri, paniğin nedenlerinden biri olarak ateş açtıkları, ses bombası attıkları toplanan kanıtlarla bir olgu olarak belirmektedir.

5. DİSK görevlileri ile onların alana sokmak istemedikleri gruplar arasında alana girmek için bir sürtüşme olmuştur. Ancak, bu sürtüşme mevzii olup yer bakımından alanın dışındadır. (Bazı açıklamalara göre Fitaş Sineması ile Sular İdaresi'nin arkasındaki yol, bazılarına göre Otağ restorantın arkasındaki Aksaray Durağında dolmuşların kalktığı yerde).

Otağ Restorantından Tepebaşı'na sapılan sokaktaki bazı binalardan ateş edildiği ve bunu bir araba içinden, silâhlı kişilerin yaylım ateşinin izlediği de görenlerce belirtilmektedir.

Toplanan bilgilerle ortaya çıkan bir olgu da şudur: DİSK görevlileri ile toplantıyı düzenleyenlerin alana sokmak istemediği gruplar arasındaki sürtüşmenin topluluğa yayılması düşünülemez. Olayların içinde bulunan kişiler, ilk silah sesinden hemen sonra alanda silahların patlamaya başladığını bu nedenle olay sırasında alana sızmadan veya girmeden söz edilemeyeceğini belirtmektedirler.

6. Alana sokulmak istenmeyen gruplar ancak saat 19.00 sıralarında alana gelebilmiştir. Bu grupların Intercontinental Oteli'ne girerek ateş ettiğini kabule olanak yoktur. Otel polis kordonu altındadır. Otele kimse alınmamaktadır. Otelin camlarının kırılarak halkın içeri girmesi atışların başlamasından sonra olmuştur. O arada otelde özel bir güvenlik örgütünün olduğu da bildirilmektedir.

7. Sular İdaresi'ne ait setin üzerine alana sokulmayan gruplardan kişilerin çıkması olanaksızdır. Şöyle ki:

a) Sular İdaresine ait set polis denetimi dışına çıkmamıştır.

b) Tanık olanların açıklamalarına göre, Sular İdaresi'nin üzerindeki setten ateş edilen silahlar uzun menzilliydi. Bu silahların yürüyüşe katılanlarca taşınmasına olanak yoktur. Kurulumuza açıklamada bulunan kişilerin verdiği bilgilere göre, set üzerinden güvenlik görevlilerince indirilen silahlı kişiler elleri başlarında olarak tutulmuşlar ve Emniyete teslim edilmişlerdir. Bugüne kadar bunlar hakkında bilgi edinilmiş değildir.

GENEL SONUÇ:

Birkaç yıldır yurdumuzda kaygı ile izlenmekte olan ve gitgide artan "can güvenliğine" yönelmiş saldırılar. 1 Mayıs günü İstanbul'da en vahim çizgisine, doruk noktasına varmıştır. Böylelikle 1 Mayıs toplu kırım eylemini daha önceki tekil olaylardan soyutlamak, neden ve nitelik bakımından ayrı ayrı yorumlayıp çözümlemek yerinde olamaz. Bunlar, son irdelemede gerek "motif"leri, gerekse işleniş biçimleri açısından gerçekten vahim "suçlar"dır. İstanbul Barosu, ülkenin en büyük ve en köklü ve en eski hukuk kuruluşu olarak bu olaylar üzerinde durmayı bir yurtseverlik görevi b·lir.

Devletin en üst düzeyde sorumluluk mevkiinde bulunmuş bir yetkilinin bu saldırılarda "devletle ilişkisi bulunan bazı kuruluşların" bağlantısı bulunabileceği kaygısını açıklaması olgunun vahametini arttırmıştır.

Ayrıca gene bu saldırılarla yurttaşın seçimlerde tercihini özgürce kullanabilme hakkı arasında bağlantı bulunduğu, saldırıların yaygınlaşması ve tırmanışın oyunu kullanmaktan alıkoyabileceği ve ya istemlerine uymayan yönde oy kullanabileceğine ilişkin düşüncelerin ciddiyet kazanmaları bu ağır duruma yeni boyutlar eklemiştir.

Elbette, her ülkede şu ya da bu oranda suç işlenir. Baromuz bu gerçeği gözönünde tutarak, teker teker her suçun nitelikleri ve sorumluları üzerinde tartışmaya girmeyi yetkisi ve amacı dışında sayar. Ne var ki, can güvenliğine yönelmiş eylemlerin bazı ortak niteliklerini, bunları genel ve nesnel olarak yorumlama yükümlülüğünü ve görevini her hukukçuya, her hukuk kuruluşuna giderek her aydına vermiş, ancak, olayların ivediliği ve bazı tırmanma eğilimi karşısında, geniş kapsamlı irdelem ve incelemelerden önce ele alınacak konular şunlar olabilir:

1- Bu suçların işlenmemesi, hiç değilse bir ölçüde azaltılması yolunda gerekli güvenlik önlemleri alınmakta mıdır? Baromuz bu konudaki çaba ve dikkatlerin yetersizliğini, hatta ters yönde sonuç verecek özellikte olmalarını müşahade ve tesbit etmiştir.

2. Suçlar işlendikten sonra, gerçek sorumlu ve suçluların toplumu doyurucu, rahatlatıcı oranda hemen yakalanmaları amacı ile gerekli çaba gösterilmekte midir? Baromuz bu yoldaki çalışmaların da yetersiz, giderek olumsuz olduğu kanısına varmıştır.

1 Mayıs şehitleri ! Kanınız yerde kalmayacak !

Anılarınız mücadelemizde şerefle yaşayacak !

NAZİLLİLİ DEVRİMCİLER:

"Faşist diktatörlük 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı e engelleyemez"

Hemû Karkerên Dinê û Xelkên Bindest Yekbin!

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin!

1 Mayıs işçi bayramının İzmir ve Denizli'de yapılacağı biliniyordu. Fakat İzmir'de 1 Mayıs'ın yaklaştığı günlerde izin alınamadığı, gece düzenleneceği öğrenildi. Denizli de ise 24 Nisan'a dek izin için müracaat yapılmadığı öğrenildi. İzmir'de izin alınamamıştı. Denizli'de müracaat geç yapıldığından izin alınıp alınamayacağı şüpheliydi. Bunun için Nazilli'de devrimciler olarak 3 kişilik bir tertip komitesi oluşturduk ve müracaat ettik. 1 Mayıs için hiçbir hazırlığımız yoktu. Ancak ayın 26'sında izin alabildik.

1 Mayıs İşçi Bayramının Nazilli'de yapılması için harekete geçişimizin sebebi; Denizli'de 8 Mayıs'a ertelenmesi, ayrıca Nazilli'de belli bir kitle çalışmasının olması, orta öğrenim gençliği ve yoğun işçi potansiyelinin bulunması, işçilerle kitle bağlarının bulunması; mitingin yapılacağı günlerde Nazilli Sümerbank işçilerinin grev olasılığının çok olması ve bunun da mitinge işçi katılımını fazlalaştıracağı, Ege bölgesinde yalnızca Nazilli'de düzenlendiği için çevre il, ilçe ve köylerden katılımın olacağı idi.

Mitinge 4 gün gibi kısa bir süre olmasına rağmen hiçbir çalışmamız yoktu. Üstelik Nazilli'de sosyal-faşistlerin (TSİP) 3 yıl önce düzenledikleri miting dışında bir miting tecrübemiz de yoktu. Hele hele mitingin düzenlenmesi hazırlıkların yapılması konularında denebilir ki hiç bir bilgimiz yoktu. Kısacası çoğu arkadaşlar tecrübesizdi.

Bu şartlar altında miting çalışmasına başladık. Çevre illere, ilçelere ve köylere mitingin olacağına dair haber gönderip, katılmalarını istedik. Demokratik kitle örgütlerine yazı çıkarıp "Eylemde birlik, Ajitasyonda ve propagandada serbestlik" ilkesiyle mitinge güç katmalarını önerdik. Ayrıca Nazilli'deki siyasi yoğunluklarla ilişkiye geçip, (Devrimci Gençlik ve CHP) aynı ilke ile mitinge güç kattıkları taktirde söz haklarının olacağını söyledik. Sümerbank'tan arkadaşlarla konuşup, Sümerbank işçilerinin mitinge katılmaları için çalışmaları kararlaştırdık. Bildiri, afiş, boya, pankart bezi ve diğer masraflar için para toplamaya başladık.

Bu alınan kararlar ve yapılan çalışmaların dört gün gibi kısa bir zaman içine sığdırılması çalışmalarımızda çok aksaklıklar doğurdu ve eksik çalışma kendini gösterdi. Çünkü bir yandan faşist ve sosyal-faşistlerin anti-propagandalarına karşı savaşmak bir yandan da miting için çevre il, ilçe ve köylerle irtibat sağlamak gerçekten bu kısa süre içerisinde gereği gibi yerine getirilemedi. Miting tecrübemizin de olmayışı çalışmaların on-yirmi kişinin omuzlarına itmişti. HALKIN YOLU'ndan arkadaşlar çalışmalara katıldılar ama pek etkin olamadılar. HALKIN BİRLİĞİ'nden Nazilli'de hiç arkadaş olmadığından çalışmalara katılamadılar. Çevre illerle ilişkiler zayıf oldu. Çevre il, ilçe ve köylerdeki sosyal-faşistlerin mitinge bir gün kala Nazilli'deki mitingin ertelendiği yolundaki yaygaralarını ise kısıtlı da olsa kitlelere anlatarak yüzlerini teşhir ettik. Demokratik kitle örgütlerinin başlarında esas olarak revizyonist ve reformistler olduğundan yurtseverler dışında kimse gelmedi. Teksif Sendikası yöneticileri de davetiyeyi götüren arkadaşa " Biz genel merkezden izinsiz hiçbir şey yapamayız" deyip davetiyeyi bile almadılar. Bu olaylar reformist sendika ağalarının yüzünü, gerçek yüzünü bir kere daha gösterdi. CHP ile pek ilişki kurulamadı. Sadece mitinge katılmaları için çağrı yapıldı. Devrimci Gençlik'ten arkadaşlarla konuşup "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" ilkesi doğrultusunda mitinge katılmalarını söyledik. Mitinge katıldıkları takdirde söz haklarının olacağını belirttik. Arkadaşlar önce mitinge katılıp katılmamakta kararsız kaldılar. Daha sonra, mitinge katılmayacaklarını bildirdiler. Buna sebep olarak hiçbir gerekçe de getirmediler. Biz arkadaşlara bu tavrın yanlış olduğunu mitinge katılmalarının iyi olacağını belirttik. Bir müddet sonra Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar fikirlerini değiştirerek mitinge katılacaklarını bildirdiler.

Para yokluğu nedeniyle bildiri basılamadı. Elimizde bol miktarda bulunan "Halkın Yolu", "Halkın Birliği", "Halkın Kurtuluşu" 1 Mayıs özel sayısını dağıtmayı düşündük. Özel sayı dağıtmakla beraber, polis baskısı nedeniyle istenilen ölçüde dağıtılamadı. İşçiler arasında gerekli propaganda ve ajitasyon çalışması yapılamadı.

1 Mayıs günü saat 13.00'ten itibaren mitingin yapılacağı alan olan istasyon meydanında toplanılmaya başlandı. Mitinge esas olarak Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği ve Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar katıldı. İşçiler çok azdı. Çevreden gelen kişilerle birlikte sayımız 1000 dolayındaydı. Katılımın bu kadar az olmasının bir nedeni de bir gün önce polisin jandarma ekibini sirenlerle bağırtarak şehir içerisinde dolaştırması, öğrenci ve işçinin üzerine baskı yapılması idi. İstasyon Meydanında önce devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Daha sonra hep bir ağızdan "1 Mayıs Marşı" söylendi. Daha sonra Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği ve Devrimci Gençlik'ten birer arkadaş ve bir işçi arkadaş 1 Mayıs'la ilgili konuşmalar yaptılar. Konuşmalardan sonra yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca "Yaşasın 1 Mayıs İşçi Bayramı", "Zindanlar Boşalsın, Genel Af", "İşçiler Sendika Yönetimine", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet","Kahrolsun faşizm, sosyal-faşizm", "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye", "Milletler Özgür Halklar Birlik Olmalı", "Doğuda Milli Zulme Son" sloganları haykırıldı. Miting başında kenardan seyreden halk yürüyüş boyunca saflarımıza katıldılar, yürüyüş tamamlanıp, tekrar aynı meydana gelindiğinde sayımız 3 kat daha artmıştı. Faşist diktatörlüğün estirdiği her türlü baskı ve teröre, sosyal-faşistlerin 1 Mayıs İşçi Bayramını karalayıcı, engelleyici, yalan ve demagojilerine rağmen, halkımız 1 Mayıs İşçi Bayramı'nda devrimcilerin ve yurtseverlerin saflarında yer aldı.

EKSİKLERİMİZ VE HATALARIMIZ:

1. Miting için gerekli olan ön çalışma pek kısa bir zamana sığdırıldı. Doğru dürüst bir hazırlık çalışması olmadı. Böyle bir önemli eylem uzun ve sabırlı bir çalışma sonucunda konulmalıdır. Oysa bizlerin miting için bir pratiğimiz olmayışı eksiklikleri ve yanlışlıkları doğurdu.

2. Miting katılımında Nazilli'nin gücüne ve kendi çalışmamıza değil, çevre illerden gelecek güçlere güvenildi. "Kendi gücüne güven" ilkesi hayata geçirilemedi.

3. Bildiri dağıtılmadı. Halbuki 1 Mayıs'ın ne olduğunun halkın anlıyabileceği bir dille anlatılması gerekiyordu. Bildiri yerine özel sayının dağıtılması, dağıtımı zorlaştırmış, ve polis baskısını artırmıştır. Halbuki bildiri bastırılsaydı daha geniş bir kitleye daha kolay bir şekilde ulaştırılacaktı.

4. Miting için çalışmalar bir görev bölümüyle yürütülmedi. Bunun sonucu olarak çalışmalar karıştı ve işler on-onbeş arkadaşın omuzuna yıkıldı. Çalışmalara katılan ve katılmak isteyenler gereği gibi yönlendirilemedi.

5. Kitlelerin öneri ve talepleri alınamadı.

6. Kitlelerden bağış toplanamadı, toplanan ise pek az bir miktardı.

7. Çevreyle zayıf ilişkiler kuruldu.

8. İşçiler seferber edilemedi.

SONUÇ:

Bizlerin mitinglere yeni yeni katılmamız ve miting için belli bir pratiğin olmayışı bazı eksiklikleri ortaya çıkardı. Fakat bu 1 Mayıs mitingi Nazilli'li devrimci ve yurtseverler olarak bizlere birçok şey kazandırdı. Sosyal-faşistlerin hareketleri kitlelere teşhir edildi. Özel sayı dağıtmada, propaganda ve ajitasyonda, köylerle ilişkilerde ve miting için diğer çalışmalarda eksikte olsa çok şey kazandık. Hele hele 1 Mayıs'ın Nazilli'de düzenlenmesi Nazilli halkına 1 Mayıs'ın ne olduğunun öğretilmesi bakımından çok yararlı olmuştur.

Ayrıca 1 Mayıs işçi bayramına kitlelerin katılmamasını isteyen sosyal-faşistlerin yüzleri kitlelere teşhir edildi.

YAŞASIN 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI,
ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF,
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET,
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM,
NE ABD, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE,
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE,

Ereğlili devrimciler

1 Mayıs işçi Bayramı'na kararlılıkla sahip çıktı

İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik Dayanışma ve Mücadele günü, 1 Mayıs İşçi Bayramı Ereğlili proleter devrimciler tarafından kutlandı.

1 Mayıs İşçi bayramını kutlama çalışmalarına, 1 Mayıs'tan üç gün önce yapılan afişleme ve bağış kampanyasıyla başlanmıştı. Daha sonra 1 Mayıs bildirileri dağıtıldı.

1 Mayıs gecesi saygı duruşuyla açıldı. Gece'ye Ereğli'li proleter devrimciler ve Baraj işçileri katıldılar. Gecede konuşmalar yapıldı ve şiirler okundu.

Biz Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan devrimciler 1 Mayıs'la ilgili ön hazırlıklar ve kutlama gecesiyle ilgili olarak bizlerin ve Halkın Yolu'nun görüşlerini savunan devrimcilerin düştükleri hataları ve eksiklikleri şöyle tespit ediyoruz:

1. 1 Mayıs çalışmalarını örgütleyip yönlendirecek, 1 Mayıs'ı geniş kitlelere maledecek çalışmaları yürütecek ortak komitelerin tesbit edilmemiş olması hatadır. Bu hata, kendiliğindencı liğin etkisinden kaynaklanmaktadır.

2. 1 Mayıs Özel Sayısı parasız dağıtılmıştır. Bu hatalıdır.

3. 1 Mayıs Afişleri çok az sayıda gelmiştir. Gelenler de yukarıda belirttiğimiz ortak komitenin olmayışı ve bu işin iyi organize edilmeyişi sonunda gerektiği biçimde kullanılamamıştır.

Biz Halkın Kurtuluşu'nu savunan devrimciler olarak bu gibi eylemlerde böyle hatalara düşmemek, böyle günleri en geniş kitlelere maletmek için gerekli dersleri çıkarmalıyız.

EREĞLİ'DEN
BİR GRUP PROLETER DEVRİMCİ

Pazarcık'ın yoksul köylüleri köy köy miting ve yürüyüşler düzenleyerek şanlı 1 Mayıs'ta bayrakları yükseltti

"...iki kamyon jandarma geldi, köylüler onlara aldırmadan marşlar, sloganlar haykırıp, halaylarına devam ettiler.

...Güçlü ve birleşen ellerin karşısında yüzbaşı duraklayıp öylece kaldı, korktu... Hiçbir şey demeden gittiler..."

1 Mayıs sabahın erken saatlerinde Pazarcık'ın yoksul köylüleri çeşitli sloganları taşıyan pankartlarla ve devrimin kızıl bayrağına sarılmış vaziyette 1 Mayıs marşını söyleye söyleye Davutlar köyünde bir araya geldiler. Genci, ihtiyarı, kadını, kızıyla herkesin kol kola, yan yana yürüyerek gelmesi teorinin kitleler tarafından benimsendiğinde maddi bir güç haline geldiğinin nasıl mümkün olduğunu gösteriyordu.

"Cimikanlı Obası, Soflu uşağı, Maksut uşağı Pulyanlı, Durmoğlu, Çınarlı, Yenioba, Karahasanlar, Söğütli ve Yarbaşından gelen köylüler taşıdıkları pankartların altında marşlar, sloganlar ata ata köye giriyordu. Yerli köylüler ise onları büyük bir sevinçle, davul zurna eşliğinde karşılıyor, köyün içini dolandıktan sonra miting alanına yürüyorlardı. Miting alanına doluşan bu kalabalık halk kitlesi el ele verip geniş bir daire şeklinde davul zurna eşliğinde oynamaya, bu mutlu günü kutlamağa başlıyorlardı. İlk olarak böyle bir kalabalığın köyde birikmesi gerçekten tüm köylüleri etkiliyor, sevindiriyordu. Bazı kuşkular ise ortadan kalkıyordu. Kızıl bayrak dalgalanıyordu. Kızıl bayrağı taşıyan arkadaş onu sım sıkı kavramıştı. Sağa sola sallayarak halay çekiyorlardı. Büyük küçük kadın, erkek şanlı 1 Mayısı kutlamağa devam ederken bu sıra iki kamyon jandarma geldi. Köylüler onlara aldırmadan marşlar, sloganlar haykırıp oyunlarına devam ettiler. Güçlü ve birleşen ellerin karşısında yüzbaşı duraklayıp, öylece kaldı. Korktu. Hiç bir şey demeden gittiler. Az sonra tekrar geldiler "Dernek başkanı kim? bunu düzenleyen başkanın adı ne?" diye sordu. Bu aciz soruya köylülerin cevabı"biz hepimiz başkanız" olmuştur. Çocuklar küçük elleriyle sım sıkı kavradıkları taşlarla hazır bekliyorlardı. Yüzbaşı fotoğraf çekmek istedi, fakat pankartlarla üstüne yüründü, sırtlarını çevirerek fotoğraf çektirmediler. Yüzbaşının yüreğine bir korku düştü, mitingi dağıtmaya kalkışsa kesin bir direnmeyle karşılaşacağını anlayan Yüzbaşı saldıramadı. Hıncını orada alamayınca uzak köylerden gelenlerin yolunu kesti. Otobüsteki köylülerin üstünü aradıktan sonra "Davutlara gitmeyin onlardan birini öldürdük ve mitingi dağıttık" diyerek gözdağı vermeğe çalıştı. Arkadaşlar direndiler, ancak pankartlarını almakla yetindi. Bir arkadaş miting alanında toplanan halkı "tüm dünyada komünizmin yüce davası uğruna şehit edilenler için iki dakikalık saygı duruşuna davet etti. Sermayenin beyaz terörü devrimin ve birliğin kızıl öfkesiyle lanetledi. Sloganlar atıldı 1 Mayıs Marşı söylendi.

Bir konuşmacı arkadaş: Bugün 1 Mayıs, bütün ülkelerdeki işçilerin, kapitalistlere ve toprak ağalarının zorba diktatörlüğüne karşı, özgürlük ve kardeşlik için devrimin kızıl bayrağını kaldırdıkları gündür. Bugün, 1 Mayıs'ta "Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halkları Birleşiniz, yaşasın şanlı 1 Mayıs" diye haykırdıkları kızıl bir gündür, diyerek konuşmasına başladı. Konuşmacı arkadaş 1 Mayıs'ın anlamını geniş bir şekilde vurguladıktan sonra ülkemizdeki 1 Mayıs kutlamalarına değindi. Revizyonistlerin oynadıkları oyunlar sergilendi. Konuşmacı arkadaş devamla "bugün 1 Mayıs'ı kutluyoruz, fakat eksik olan bir yığın yanımız var. Toprak devrimini zafere ulaştırmış durumda değiliz, ülkemizin bağımsızlığını ve halk demokrasisini gerçekleştirmiş değiliz.... 1 Mayıs'ı biz yoksul köylüler de kutluyoruz, uluslararası proletaryayla dayanışma içinde olduğumuz"Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşiniz" şiarına ve Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda işçi-köylü birliği yönünde atılan devrimci adıma uygun olarak kutluyoruz. Bir Mayıs tüm dünya işçilerinin birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. Her türlü engellemeye rağmen, hakim sınıflar, faşist diktatörlüğe ve sosyal faşist tertiplere rağmen, 1 Mayıs'ı bundan sonraki yıllarda da kutlayacağız".

Konuşmacı arkadaş daha sonra şöyle devam etmiştir: "İşçi ve emekçi yoldaşlar, Marksist-Leninistlerin ve devrimci proletaryanın en son amacı dünyanın gerçek bir barışa kavuşmasıdır, savaşların ebediyen olmayacağı, kimsenin kimseye köle olarak kalmayacağı, insan emeğinin parayla değişilmediği, ihtiyaca göre üretim, ihtiyaca göre tüketim ilkelerinin işlediği modern komünizmi yaratmaktır. İşte bu uğurda zorlu mücadeleler vereceğiz. Her şeyden önce para babaları ve her türden gericiler böyle bir dünyanın yaratılmasını istemiyorlar. Bu dünyada cehennem hayatı, onlarsa cennet hayatı yaşıyorlar. Onların cennet hayatı bizim kollarımızın üzerine kurulmuştur. Biz gerçek adaleti bu dünyada görmek istiyoruz ve göreceğiz de. O halde şimdi hep birden yine haykıralım: Ey ülkemizdeki ve bütün dünyadaki sömürücü asalaklar yemin ederizki sizleri ve saltanatınızı pek yakın bir zamanda yerle bir edeceğiz! Bu dünyada ve ülkemizde ezilenlerin saltanatını kuracağız", dedi. Ve UDHD yolunda uğruna savaştığımız talepler tek tek sıralandıktan sonra her 1 Mayıs'ta bir araya gelelim. Devrimci proletaryanın kızıl öfkesini haykıralım. UDHD yolunda çelik adımlarımızın demir disipliniyle faşist ve sosyal faşist barikatları dağıta dağıta ilerleyelim " diyerek konuşmasını sona erdirdi.

Kız arkadaşlardan bazıları şiir okudu. Bundan sonra önde kızıl bayrak tüm halk marşlar, sloganlar söyleye söyleye pankartlarıyla birlikte iki üç km. uzaklıktakı Karahasanlar köyüne doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca "Yaşasın Şanlı 1 Mayıs", "Herkese İş Köylüye Toprak Halka Hürriyet", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm" "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet"," Halkın Kurtuluşu Engellenemez", ayrıca "Kadınsız Devrim Olmaz" sloganları atıldı. Yürüyüşe bin beşyüzü aşkın emekçi katılmıştı. Karahasan köylüleri yürüyüşü olumlu karşıladı, onlarda katıldılar, Kadını, erkeğiyle hepsi meydana doluştu mücadelemizde başarılar dilediler. Halay çekildi. Köye girerken bir köylü kadın bir kuzuyu şanlı 1 Mayıs uğruna kurban etti. Yürüyüş kolu köyün içini de dolaştıktan sonra köyün meydanında toplandılar. Bu sıra "kadınlar devrimci saflara,"sloganları sık sık atıldı. Yapılan masraflar için bağış toplandı, Kız ve erkek arkadaşlar şiir okudu ve bir arkadaşın konuşmasından sonra devrim andı içilip dağılındı. Miting ve yürüyüş bazı eksikliklere rağmen iyi oldu.

Mitingle ilgili değerlendirmemiz:

1. Az sayıdaki arkadaşların çalışmaları sonucu mitingin umulanın üstünde olması sevindiricidir.

2. Tam bir görev bölümü yoktu. Yürüyüş kolundaki arkadaşlar meselelere karşı tam aktif karar alamadılar.

3. Miting öncesi kampanyalar daha sistemli olabilirdi.

4. Jandarmayı köye sokmayabilirdik, yoldaki aramaları önleyebilirdik.

DAVUTLARDAN BİR GRUP DEVRİMCİ KÖYLÜ,

Faşist ve sosyal faşist engelleri aşan Trabzonlu devrimciler 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı kutladılar

Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun "İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik Mücadele ve Dayanışma günü 1 Mayıs"ı ortak kutlama çağrısı yapmasından sonra Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun görüşlerini savunan devrimciler Trabzon'da da çalışmalara başlamışlar, ve bütün engellere rağmen 1 Mayıs'ı kutlamışlardır.

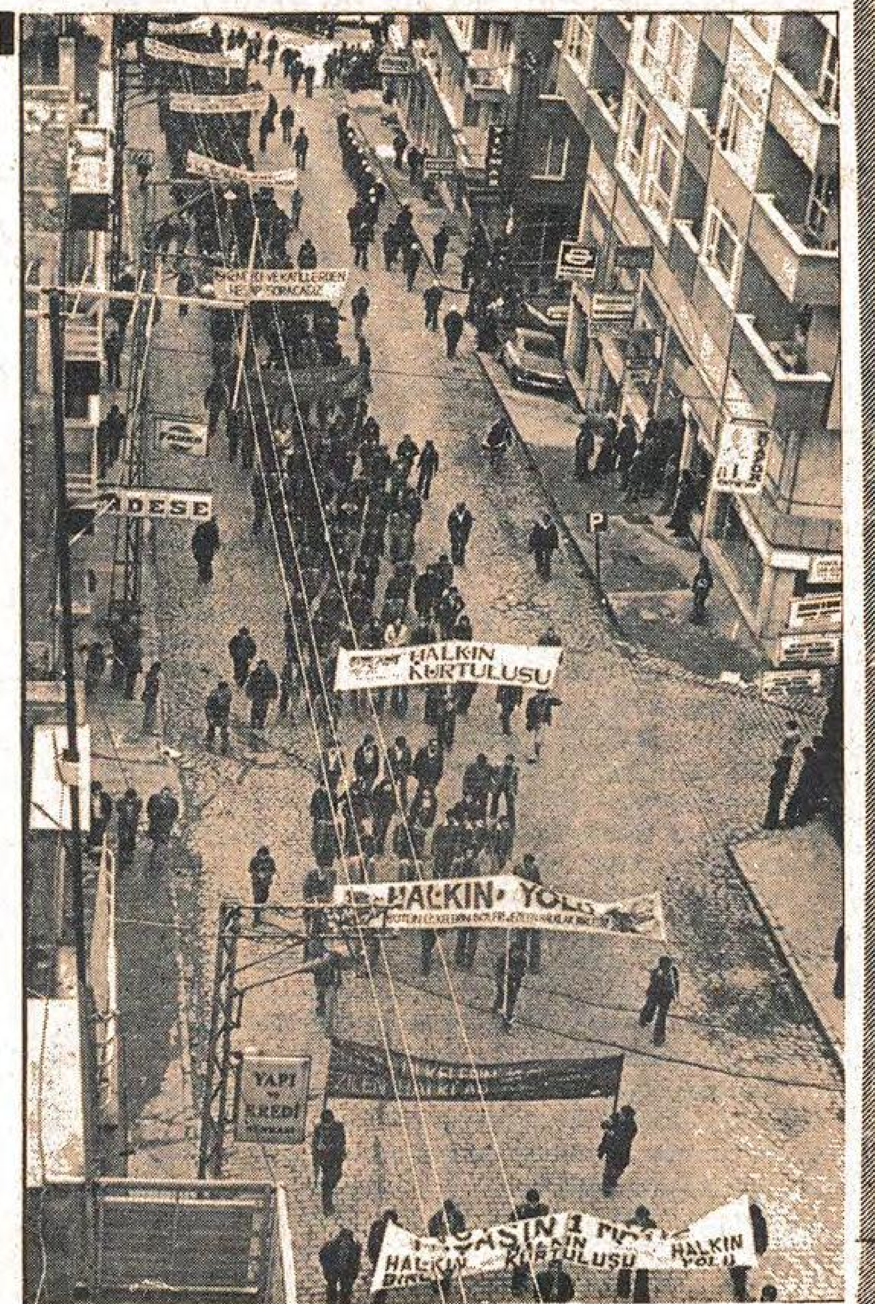
Proleter devrimciler, "ilk önceleri miting izni alınamaz düşüncesiyle" hareket ederek miting izni için geç başvurduk. Miting izni verilince şaşırdık ve bu şaşkınlığın ürünü olarak da miting çalışmaları disiplinsiz ve örgütsüz gelişti" demekte, ve şimdiye kadar miting yapma pratiklerinin olmayışının da aksaklıkların önemli bir nedeni olduğunu belirtmektedirler.

Hakim sınıfların temsilcileri 1 Mayıs mitingini 7 Mayıs'a erteleyerek bu mitingden vazgeçileceğini hesaplamışlardı. Fakat Trabzonlu devrimciler aldıkları kesin karardan dönmediler ve 1 Mayıs'ı tüm engellemelere rağmen kutladılar. Miting öncesi Trabzon'da tam bir sıkıyönetim havası estirildi. Polis yoğun aramalar yaptı. Faşistlerin bu baskıları yanında sosyal-faşistler de boş durmadılar: TSİP bir bildiri dağıtarak halkı devrimcilere karşı kışkırttı.

1 Mayıs katliamının yarattığı yılgınlık; ve faşistlerle sosyal-faşistlerin ortaklaşa yarattıkları "maocu" hayaleti kitlelerin ve devrimcilerin karşısına dikilmişken Trabzon 7 Mayıs mitingi daha da önem kazanıyordu.

7 Mayıs'ta miting bütün güçlüklere rağmen yapıldı.

Miting'de Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu adına birer konuşma yapıldı. Çeşitli ortak sloganların atıldığı miting Trabzon'un Taksim alanında son buldu.

Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşların anısı mücadelemizde yaşıyor

FAŞİST TERÖRE DİRENEN

Ören emekçileri 6 Mayıs'ta şehit yoldaşları andı

Devrimcilerin öncülüğünde kitle, faşist terör ve baskılara karşı "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Kahrolsun Faşizm, sosyal-faşizm", "Ne Amerika, Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganlarını atarak direndi.

Analar, bacılar karakola götürülmek için alınan öğrenci velisini faşistlerin elinden aldılar. Tutuklanmak istenen devrimcileri faşistlere vermediler

6 Mayıs sabahı Deniz, Hüseyin, Yusuf yoldaşların 5 yıl önce faşist cellatlarca katledilişinin acısıyla, devrimin kızıl bayrağını daha yükseklere çekebilmenin coşkusuyla gencecik yürekler, Ören ortaokulu öğrencileri yoldaşlarını anmak için okul bahçesinde toplandılar. Gerici okul müdürü anma toplantısını engellemek istedi, öğrencilerin kararlılığı karşısında bunu başaramayınca telefona koştu ve jandarma çağırdı. Anma toplantısı bittikten sonra öğrenciler okula girmek istediklerinde okulun kapıları öğrencilere kapatıldı, öğrenciler okul kapısının kendilerine kapatılmasını; ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, CAN GÜVENLİĞİ, FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET gibi sloganlar atarak protesto ettiler ve dağıldılar.

Jandarma geldiğinde gerici okul müdürü öğrencilerin isimlerini jandarma üstg. ve faşist kaymakama vererek evlerini arattı, bu arada jandarmaların bir kısmına da DENİZ, HÜSEYİN, YUSUF yoldaşların resimlerinin, ve faşizme ölüm, halka hürriyet sloganı bulunan Halkın Kurtuluşu gazetesi imzalı afişleri yırtmaları emri verildi, aynı anda jandarmaya ismi verilen öğrencilerden biri evlerinde yapılan arama sırasında bulunamadığı için babası karakola götürülmek üzere getirildi. Faşist kaymakam ve jandarma üsteğmeni öncülüğünde ve emriyle bir demokratik halk örgütü olan Yardımlaşma ve Kültür Derneği'ne baskın yapıldı. Duvarlarda asılı posterler sökülüp yırtıldı, kitaplar dağıtıldı, faşist kaymakam ve üsteğmen dernekte aradıklarını bulamayınca Emperyalizm (Lenin) Teori ve Pratik (Mao) kitaplarını ve eski sayı Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu gazetelerini aldılar.

Faşist diktatörlüğe karşı doğru ve esas mücadelenin kitle eylemi olduğu doğrultusunda hareket eden devrimciler, kitlelerin arasına dağıldılar ve faşistlere karşı direnmek gerektiğini anlattılar. Faşizmin terörü devam ederken kasaba meydanına çoğunluğunu kadınların ve gençliğin oluşturduğu 400 kişi kadar bir kitle toplandı. Devrimcilerin öncülüğünde kitle, faşist terör ve baskılara karşı; "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm", "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet","Faşizme Ölüm, İşkenceye Son" sloganlarını atarak direndi. Analar, bacılar karakola götürülmek için alınan öğrenci velisini faşistlerin elinden aldılar. Tutuklanmak istenen devrimcileri faşistlere vermediler. Halkın kararlı direnişi karşısında gerileyen fasistler "Bizim sizinle işimiz yok","bu işin elebaşısı bize lazım; sizler dağılın. Komutan emir veriyor" dediler. Faşist diktatörlüğe karşı direnen kitle, evlatlarına sahip çıkan analar, bacılar: "Jandarma köyü terketmeden gitmeyeceklerini, direneceklerini" hep bir ağızdan gür sesle haykırdılar.

Kitle, şehitlerimiz "Deniz, Hüseyin, Yusuf ölmedi", "Denizler ölmez, Katil iktidar" diye haykırıyordu. Şaşkına dönen faşistler "ateş edin" emrini verdiler, halka saldırıldı. Bu durum karşısında halk paniğe kapılarak geriledi. Bu gerilemede bizim tecrübesizliğimiz etkili oldu, bu fırsattan yararlanan jandarma hedef aldığı birkaç devrimciyi yakalamak istedi. Devrimciler halka hitaben; jandarmanın birşey yapamıyacağını toplanılmasını istediler ve kitle tekrar slogan atarak toplandı, jandarmanın dağınık ortamda yakaladığı iki devrimci arkadaş jandarmanın elinden alındı.

Faşist saldırı devam ediyordu; çılgına dönmüşlerdi. Bu kararlı direnişi fotoğrafla tesbit etmek için fotograf çeken bir arkadaşımıza jandarma saldırdı. Arkadaşın tecrübesizliğinden dolayı fotograf makinesini aldılar, arkadaşımızı vermedik.

Halkın kararlı direnişi karşısında faşist kaymakam kaçtı ve jandarma köyü terk etti.

Bu direniş sırasında feodal zihniyetle hareket edenleri ve direnişi kırmak isteyen köy fesatlarını analarımız, bacılarımız ve tüm kitle tecrit etti, gereken cevabı verdi.

7 Mayıs günü faşistler direnişe katıldığını tesbit ettikleri anaları, bacıları, öğrencileri ve diğer devrimcilerin bazılarını karakola götürüp sorguya çektiler, ellerine geçen fotograf makinesindeki filmde elde ettikleri resimleri gösterip; kim olduklarını, elebaşılarının kim olduğu şeklindeki soruların hiçbirine cevap alamadılar.

HAZIRLIĞI YAPILAN ANMA TOPLANTISI YAPILDI.

Jandarmanın köyü terkedişinden sonra Deniz, Hüseyin, Yusuf yoldaşları ortaokul öğrencilerinin anma toplantısı dışında akşam ayrıca anmaya hazırlanan devrimciler bunu hemen köy meydanında düzenleme kararı aldılar ve anma toplantısı için halkı toplantı alanına çağırdılar. Deniz, Hüseyin, Yusuf yoldaşların beze yazılmış son sözleri ve resimleri önünde toplanıldı. Bir dakikalık saygı duruşundan sonra bir arkadaş günün önemini belirten bir konuşma yaptı, şiir okudu. Kararlılıkları, yiğitlikleri, devrime ve halka bağlılıklarıyla halkımızın kalbinde derin bir sevgi ve saygınlık kazanan yoldaşlarımızın anma toplantısı sırasında emekçilerin arasında, gözleri yaşaranlar, ağlayanlar olmuştur. Diğer bir arkadaş ülkemizin durumunu, işbirlikçi burjuvazi, toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne karşı mücadeleyi ve görevlerimizi anlattı. Ayrıca geçmişin bir değerlendirmesini yaparak; 1971'de yoldaşların, devrimin kitlelerin eseri olduğunu ve proletarya partisinin gerekliliğini kavrayamadıklarını yoldaşlara, halka ve devrime bağlılığın geçmişteki hataların yerine doğruyu koymakla olacağını anlattı. "Deniz, Hüseyin, Yusuf yoldaşların devrime ve halka bağlılıkları, hakim sınıflar önünde baş eğmezlikleri mücadelemize önder olacaktır", dedi. Anma toplantısı boyunca; "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Kahrolsun faşizm, sosyal-faşizm", "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye", "Denizler Ölmez" sloganları toplantıya katılan geniş kitleler tarafından coşkuyla haykırıldı. Yine hep birlikte ağıt ve marşlar söylendi. Toplantı sonunda bir arkadaşımız devrim andını içirerek toplantıyı bitirdi.

Jandarma gittikten sonra dağılan kadınları daha sonra yapılan anma toplantısına çağırmayışımızı toplantı sonundaki durum değerlendirmesinde bir hata olarak tesbit ettik.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!
İŞKENCECİ KATİLLER HALKA HESAP VERECEKSİNİZ!
MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALI!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

PROLETER DEVRİMCİLER
ÖREN

MALATYA DURULOVA KÖYÜ DEVRİMCİLERİ:

"6 Mayıs 1972'nin 5. yıldönümünde yoldaşlar anıldı"

"SON ANA KADAR ONURU KORUYANLAR YAŞAYACAK SÖYLENECEK SON SÖZ KAHRAMANCA OLMALIDIR"
(9 Ekim 1971 Deniz ve Yusuf Yoldaşlar idama mahkum edildikleri duruşmada)

6 Mayıs 1977 günü; Halkın Birliği görüşü taraftarlarıyla birlikte, eylemde birlik propaganda-ajitasyonda serbestlik ilkesi etrafında "1972'nin 6 Mayıs'ında" 12 Mart'ın faşist cellatları tarafından idam edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan yoldaşlarımız anıldı.

Geniş hazırlıklar yapıldı. Afişlemeler oldu. Bildiriler dağıtıldı, pankartlar asıldı. Şiirler ve marşlar okundu.

Yoldaşların devrime inançları, halka bağlılıkları, faşizme karşı yiğitçe direnişleri, fedakarca ve kahramanca mücadeleleri dile getirildi.

Bir arkadaş; 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü hakkında özetle şunları belirtti: "O dönemlerde, ekonomik talepleri doğrultusunda mücadele veren işçi sınıfının hareketleri polisçe kırıldı. Yoksul köylüler, toprak işgalleri engellendi, yoksul köylüler jandarma kuvvetleri tarafından kuşatıldı. Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerindeki Milli zulüm daha da yoğunlaştırıldı. Yoksul Kürt köylülerinin evleri kurşun yağmuruna tutuldu. Kaçakçı, eşkiya denilip Kürt halkı mağaralarda hunharca katledildi. Okullarda akademik-demokratik mücadele veren öğrenci gençliğin eylemleri faşist-polis ve sivil komandolarla kanla bastırıldı. Tüm kitle hareketlerinin önüne yüzlerce polis ve jandarma yığdırıldı. Tüm demokratik kuruluşlar hakim sınıflarca kapatıldı: Kısacası işçilerin, köylülerin ve tüm emekçi halkın yararına olan herşeye ambargo konulmuş, hakim sınıflar, halk üzerinde azgın bir baskı ve zulüm uygulamıştır. O dönemlerde yüzlerce yurtsever ve devrimci yoldaşlar hapishanelerde işkence tezgahlarına yatırılmış, işkenceyle öldürülmüş, faşizmin tuzağına düşürülerek kalleşçe vurulmuş ve faşizme karşı çarpışırlarken faşist kurşunlara hedef olmuştur. Ama bunların hiçbirisi yoldaşları, yılgınlığa düşürmedi, korkutmadı. Onlar yorulmak bilmediler. Halka olan bağlılıklarını, umutlarını, inançlarını ve onurlarını son anlarına kadar şerefle korudular. Devrime ve halka inançlarının en güzel örneklerini gösterdiler. İdam sehpalarındayken dizleri titremedi, yüreklerine korku girmedi. Halk için ölüme seve seve gidiyorlardı. Çünkü ölümlerin en şereflisinin, halk için ölmek olduğunun bilincindeydiler.

Onların o yiğitçe direnişleri, halka sonsuz bağlılıkları ve devrimci kahramanlıkları; faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede bizlere örnek olmalıdır." dedi.

Diğer bir arkadaş da 71 döneminde ülkemizdeki duruma ve devrimci harekete değinerek şöyle konuştu:

"O dönemlerde emperyalist ülkeler hem ekonomik hem de siyasi olarak büyük bir bunalıma girdiler. Çelişkiler her yerde keskinleşmeye başladı. Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığından dolayı, bunların hepsi Türkiye'ye de yansıdı. Hakim sınıflar ne yapacaklarını şaşırdılar. Birbirlerine düştüler. Bunalım ve kargaşa ortamından kendileri açısından zararsız ve kolayca sıyrılmak için, bunalımın bütün yükünü, işçi sınıfının ve emekçi halkın sırtına yüklemeye çalıştılar. Diğer taraftan, işçi sınıfının direnişleri, kitle hareketleri durmadan gelişiyordu. Öğrenci gençliğin ve emekçi halkın mücadelesini, ülkenin en ücra köşelerine kadar yayıldı. Bu ortamda devrimci yoldaşlar, Halkın Kurtuluşu uğruna mücadeleye atılmalarına rağmen; marksizm-leninizmi ülkemizin somut şartlarına uygulayamadılar. Devrimci mücadelede, "kitlelerden dayan", "kitlelere güven" ve "devrim kitlelerin eseridir" şiarlarını teorik olarak söylediyseler de hayata geçiremediler. Kitlelerle geniş bir şekilde ilişki kurulamadı. Kitleler devrimci mücadele için hazırlanmadı. Yanlış bir tahlilden hareket ederek "Öncü Savaş" anlayışıyla küçük-burjuva ihtilalciliğini yansıttılar. Ama şu da unutulmamalıdır ki, revizyonizme, oportünizme ve pasifizme karşı mücadeleye giriştiler. Hakim sınıfların devlet mekanizmasının yıkılması, işçi-köylü iktidarının kurulması için devrimci şiddetin şart olduğunu pratik olarak gösterdiler. İhtilalci ruha sarılarak mücadele ettiler.

"O dönemlerde PDA hareketi (şimdi de olduğu gibi) oportünizmin bataklığındaydı. Kemalizm kuyrukçuluğu yaparak, hakim sınıfların ordusuna övgüler dizerek hakim sınıflara yaranma politikası güdüyordu. Devrim yapma arzusundan yoksun olduğu için, halkın mücadelesini hor görüyordu. TİP gibi revizyonist kuruluşlar da Türkiye devriminin yolunu düz belliyerek barışçıl yoldan sosyalizme geçeceklerini söylüyorlardı. Proletarya diktatörlüğüne inançları yoktu. Marksizmin özünü inkar ediyorlardı. Marksizmin "devlet" "savaş" ve "devrim" meseleleriyle ilgili teorilerini gözardı ediyorlar, kitlenin devrimci şiddetine karşı çıkıyorlardı. Bu gün ise; dünya üzerinde hegemonya alanlarını genişletmek için ABD emperyalizmiyle kıyasıya rekabet eden, Sovyet sosyal emperyalizminin yerli uşaklığını yapmaktadırlar. Rus emperyalizminin Türkiye üzerinde hegemonya kurması için ellerinden gelen herşeyi yapmaktadırlar."

"Bu hainler bugün proleter devrimcileri boğazlamak için, kardeşleri faşistlerle yarışıyorlar. Faşistlerden farklı yönleri, sadece "sosyalizm" maskelerinin olmasıdır. Faşizme karşı verdiğimiz mücadele, sosyal-faşizme karşı verdiğimiz mücadeleden, ayrı tutulmamalıdır.

Yoldaşların anma toplantısına orta yolcular "Devrimci Gençlik" katılmadılar. Toplantının olduğu meydanın 150 metre uzağında durdular. Devrim şehitleri adına saygı duruşuna geçildiğinde, saygı duruşuna geçmediler. Bizce, devrimcilere saygısızlık demek devrime saygısızlıktır.

Toplantı fazla kalabalık değildi. Bunun nedenleri ise şunlardır:

1. Hava şartlarının bozuk olması (yağmurlu geçmesi).
2. Anma toplantısı birkaç köyde daha yapıldığı için güçlerin dağılması oldu.
3. Son zamanlarda Kırecik üzerinde jandarma baskısının yoğun olması. Geniş kitle çalışmasını engelledi.
4. En geniş kitleyi katmak için fazla çaba harcanmadı.

Ders çıkardığımız bir nokta şudur: Anma toplantıları her yıl tekrarlan-

De.sa.7.sü.4'de

6 Mayıs'ta yiğit Gaziantep halkı ve gençliği mücadele bayraklarını daha da yükseklerde dalgalandırdı

6 Mayıs, halkımızın emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeleyi daha da yükselttiği bir gündür. 6 Mayıs; emperyalizme ve onun uşağı hakim sınıfların göbeğine saplanmış çelikten bir mızraktır. 6 Mayıs, hakim sınıfların korku kaynağı ve kabusudur.

Hakim sınıflar, 6 Mayıs'ın yüreklerine saldığı korkudan ve halkımızın yükselen mücadelesinden ödleri patladığından, bu günü "olağanüstü bir gün" ilan ettiler. Bütün güvenlik görevlilerinin izinlerini kaldırdılar, sıkı önlemler aldılar, halkın üzerinde terör estirdiler, tutuklama ve işkencelere giriştiler, devrimcilere makinalı tüfeklerle ateş yağdırdılar. Bu yaptıklarıyla güya onlar güçlü olduklarını göstermek istiyorlardı. Oysa bu ecel korkusunun verdiği dürtüyle yapılan sersemlikten başka bir şey değildi. Onların güçlülüklerinin değil güçsüzlüklerinin bir ifadesinden başka bir şey değildi. Onların bu hareketleri sonsuz bataklıktaki ölüm çırpınışlarıydı. Korkunun verdiği telaş onları 1 Mayıs ve 6 Mayıs yaklaşırken sarmıştı. "Ülkü Ocakları" tarafından çıkartılan bir bildiride şunlar yazılıdır: "Sayın Gaziantepliler ben 'Devrimciyim' diyenlerin, ben ihtilalciyim dediklerini anlamıyor musunuz?" .... "Bu gidişle tehlikenin sizlerin de kapınızı çalacağı an meselesidir. Çünkü 1 Mayıs komünistlerce 'Eylem günüdür". 6 Mayıs yoldaşları Deniz GEZMİŞ ve arkadaşlarının ölüm yıldönümüdür. Komünistler, büyük bir ihtimalle bu günlerde yoldaşlarına bir defa daha bağlılıklarını ilan ederek masum insanların kanlarını akıtacak...." gibi sözlerle korkularını dile getiriyor ve faşist silahlı güçlerine uyarıda bulunuyorlardı.

Estirilen terör ve baskı halkımızı yıldıramadı. Proleter devrimciler bütün baskılara rağmen duvarlara: 6 Mayıs'ın hesabı sorulacaktır - Deniz, Yusuf, Hüseyin halkın kalbindesiniz - Darağaçları halkımızı yıldıramaz - Darağaçlarının hesabı sorulacaktır - Darağaçlarında halka ve devrime olan inançlarını yitirmiyenler, unutulmayacaktır - Deniz Yusuf, Hüseyin mücadelemizde yaşıyor - vb. yazılar yazdılar. Yazı yazarken üç proleter devrimci yakalanarak bir gün işkence altında tutuldu, evler basıldı, "ele geçirilen" serbestçe satılan kitaplara el konuldu. Ama mücadelemizi engelleyemediler. Devrimciler ve halkımız yılmadı. 6 Mayıs günü bütün okullarda boykotlar, forumlar, protestolar, gösteriler yapıldı. Atatürk Liseli devrimci öğrenciler, okullarında forum yapıp, Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşların anılarına saygı duruşundan sonra, onların mücadelelerini anlatan konuşmalar yaptılar. Topluca marşlar söyliyerek, sloganlar atarak derslere girmeyip Düztepe mahallesine kadar gösteri yaparak yürüdüler. İsmetpaşa Lisesi öğrencileri de forum yaptıktan sonra derse girmeyip, marşlar söyliyerek okulu terk ettiler. Düztepe, Sanat ve Ticaret Liseleri devrimcileri de okullarında forumlar düzenleyerek 6 Mayıs'ın ihtilalci ruhunu yaşattılar ve ona sahip çıktılar. Meslek Yüksek Okulu öğrencileri de derslere girmediler. Okul bahçesinde ve koridorlarında devrimci marşlar ve türküler söylediler. Okul panosuna 6 Mayıs'la ilgili yazılar ve yoldaşların resimlerini astılar. Daha sonra bu okulun yakınında bulunan G.Antep Lisesi devrimci öğrencileri de topluca okuldan çıkıp Meslek Yüksek Okulu'na gelerek birlikte bir forum düzenlediler. Marşlar söyliyerek şehir merkezine doğru dağıldılar.

Bu okulların çoğu polis işgalinde olmasına rağmen 6 Mayıs'ı anma mücadelesi engellenemedi. Proleter devrimciler 6 Mayıs'ı mücadele günü yapmakta sonuna kadar kararlıydılar ve bunu yaptılar da.

Okullardaki eylemler bittikten sonra dernekte bir anma toplantısı düzenlendi. Toplantıda marşlar ve 6 Mayıs'la ilgili şiirler söylendi. Daha sonra Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşların anısına saygı duruşu yapıldı. Yoldaşların darağaçlarındaki son sözleri birer devrimci tarafından okundu. Marşlar ve türküler söylenerek toplantıya devam edildi. Bundan sonra bir proleter devrimci arkadaş 6 Mayıs'la ilgili bir konuşma yaptı. Konuşmacı arkadaş üç yoldaşın mücadelelerini, devrime, halka ve yoldaşlarına olan bağlılıklarını anlattı. 6 Mayıs'ların halkımızın mücadele günleri olduğunu ve olmaya devam edeceğini söyledi. Daha sonra '71 hareketinin nasıl ve hangi ortamda doğup geliştiğini anlattı. Konuşmacı arkadaş "71'de yanlış olan neydi? Yanlış olan devrimin silahla ve zorla olacağı değildi, yanlış olan devrimin, kendisini devrime adamış bir grup devrimcinin eseri olacağı anlayışıydı. Yanlış olan, devrimin kitlelerin eseri olacağının ve şiddetin kitlelerin şiddeti olmasının kavranmamasıydı. 71'de yenilen, devrime, halka ve yoldaşlara olan bağlılık ve inanç değildi, yenilen küçük burjuva siyasetti" "71' hareketi doğru devrimci bir tavırla ele alınmalıdır. Sınıf mücadelesinde devrime giden yolu dümdüz görmek yanlıştır. İşçi sınıfının kurtuluşu: başarıyla başarısızlığın, saldırıyla geri çekilmenin, zafer ile yenilginin, içiçe geçtiği, birbirini izlediği, zigzaglarla dolu bir tarihi dönemin sonucu gerçekleşir. Yenilgiyi zafere, başarısızlığı başarıya, gerilimeyi ilerlemeye dönüştürmenin yolu, başarısızlıklara sebep olan siyasetimizi devrimci bir tarzda gözden geçirmek, hatalarımızı açık yüreklilikle ortaya koymak ve acımasızca eleştirerek yerine doğruyu koymakla mümkün olur. Bu tavır proleter devrimcilerin tavrı olmalıdır. Bir siyasi hareketin hatalarına karşı tavrı onun ciddiyetinin, halka ve devrime bağlılığının ölçütüdür." "71' hareketini 50 yıllık revizyonist ve reformist geçmişin eleştirisiyle birlikte ele almak proleter devrimcilerin önünde duran bir görevdir" dedi ve bazı siyasetlerin geçmişe yanlış bakışlarını eleştirdi. "Bugün Devrimci

De.sa.7.sü.9'da

Hakkari halkı faşist polisleri püskürttü

28 Nisan'da Hakkari'de işçiler, köylüler bir kitle eylemi düzenlediler. Eylemin ortaya çıkışına Van'da yaptığı zulümlerle saldırılarla tanınan azılı bir faşist sebep oldu. Şerafettin Yaşin isimli bu faşist, Hakkari'den giden devrimci arkadaşımıza bir grup faşist ile birlikte saldırarak bıçaklamış ve ağır bir şekilde yaralamıştı.

Bu halk düşmanı faşist Hakkari'ye gelip altındaki arabasıyla bir gövde gösterisi yapmak istedi. Fakat halkın tepkisi sonucu arabasından çıkıp bir berber dükkanında bir kaç aşiret reisine sığındı. O an için aşiret reisleri onu korudular. Kapının önünde halk toplanmaya başladı ve büyük bir kitle oluştu. "Hakkari'de Faşistlere Yer Yok", "Halk Düşmanı Faşistler" sloganlarıyla öfkesini gösterdi. O sırada oraya gelen polis kuvvetleri, silah çekerek sopalı, coplu olarak halka saldırdı. 3-4 yaşlarındaki küçük bir çocuğu copla yere sererek çiğnediler. Fakat halkımız bu duruma seyirci kalmamak gerektiğinin bilincindeydi. Bir ihtiyar köylü Kürtçe şöyle haykırıyordu. "Dağılmayalım, vuracaklar kadar vursunlar. bu hainlere hadlerini bildirelim". Bunun üzerine eylem aktifleşti. Polis kuvvetleri püskürtüldü. Birlik sağlandı ve halkımız tek bir ağızdan "Kurdara Azadi", "Kahrolsun Faşizm", "Gundi Dest Hıdda Ağa Gund Berda" gibi sloganlar atarak faşistleri kaçırdı. O gün, hiçbir faşist ininden çıkamadı. Halkımız Hakkari'ye faşistlerin sokulmayacağını bir kez daha kanıtladı.

Gene aynı gün Hakkari'nin Beytülşebap kazasında bir tiyatro oyunu sahnelenmek istenmiştir. Kaymakam izin vermeyince halk ellerindeki bastonlarla, sopalarla hükümet konağına saldırmıştır. Kaymakam pencereden atlayarak polis karakoluna sığınmıştır.

Milli zulüm altında inleyen halkımız halk düşmanlarından nefret etmektedir. Kürt ve Türk halkları elele vererek mücadele edecek ve kurtuluşu sağlayacaklardır.

KAHROLSUN FAŞİZM.
SOSYAL-FAŞİZM.
MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALI.
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ.

HAKKARİ'DEN BİR GRUP DEVRİMCİ

Buca Cezaevi'nde kadın hükümlüler açlık grevi yaptı

İstanbul'daki 1 Mayıs katliamını, 6 Mayıs Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşların idamlarını kanlı saldırıları, operasyon adı altında yurtsever devrimci avını, işkenceleri, cezaevlerindeki baskıları protesto etmek için 3 günlük açlık grevi yaptık.

Diğer mahkumlara açlık grevinin sebeplerini kavratmaya çalıştık. Ancak çok az kişi anlayabildi, çoğu lümpen kişilerdi.

Cezaevinde yemek, banyo, mutfak, bahçedeki pislik v.b. sorunlarımız için imza topladık. İmza kampanyasına çoğu katıldı. Sınıfları gereği kendilerine bile güvenemiyen bazı kişiler aldatıldıklarını söyleyerek engellemeye çalıştılar. Biz de elimizden geldiği kadar bu kişilerin niteliklerini teşhir ettik.

Kurtuluşumuzun ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile mümkün olabileceğini anlatmaya çalıştık.

Herşeye rağmen emperyalizme, sosyal-emperyalizme faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele edeceğiz. Kurtuluşumuz Devrimci İşçi, Köylü İktidarıyla olacaktır.

BUCA KAPALI CEZAEVİ
KADINLAR KOĞUŞUNDAN 4 SİYASİ TUTUKLU.

Nizip TÖB-DER yönetimi sosyal-faşizme hizmet ediyor

Halkın devrimci mücadelesinin geliştiği günümüzde devrimciler, yurtseverler, demokratlar faşist diktatörlüğe karşı safları sıklaştırıyorlar. Seçim dönemine girdiğimiz şu günlerde proleter devrimcilerin görevi safları daha da sıklaştırmak ve sınıf mücadelesini yükseltmektir. Bunun gerçekleşebilmesi için kitleleri "Ulusal Demokratik Halk Devrimi" yolunda örgütlemek görevimizdir. Devrimi gerçekleştirmek için etkinliklerini hâla koruyan revizyonizme ve reformizme karşı aktif olarak mücadele etmek gerekir.

Bu şartlar altında öğretmenlerin mücadelesini, halkın mücadelesine tabi kılmalı ve öğretmenlerin kurtuluşunun halkın kurtuluşu ile mümkün olabileceğini aklımızdan çıkartmamalıyız. Bu bize ve halkımıza şu gerçeği yansıtmaktadır. Öğretmenlerin örgütü olan TÖB-DER bu mücadelede halkın yanında yer almalıdır.

Ama bugün TÖB-DER Genel Merkezi sosyal-emperyalistlerin uşakları halk düşmanı sosyal-faşistler tarafından ele geçirilmiştir. Bu kişiler demokratik-merkeziyetçilik adı altında örgüt içi demokrasiyi inkâr ederek öğretmenlerin yükselen devrimci mücadelesini kırmaya, bölmeye ve onları gerçek mücadelelerinden saptırmaya çalışmaktadırlar. Ama şu gerçeği göremiyorlar; bugün devrimci, yurtsever ve demokrat öğretmenler bunların iğrenç yüzlerini görüyorlar ve faşizme olduğu gibi sosyal-faşizme karşı da safları sıklaştırıyorlar.

Nizip TÖB-DER Yönetim Kurulu sözde her ne kadar Genel Merkez'e karşı olduklarını söyleseler de aslında onlarla uzlaşıyorlar. Bu onların orta yolcu siyasetlerinden kaynaklanmaktadır. Bizler Nizip'te devrimci, yurtsever öğretmenler olarak Nizip TÖB-DER yönetim kurulunun genel merkezle uzlaşan uygulamalarından bir kaç örnek vereceğiz.

1. Genel Merkez'in 20 şubeyi fashi ve üye arkadaşlarını anti-demokratik buldukları halde bunu yazılı hale getirip Genel Merkez'e göndermediler, imza kampanyası açmadılar. İmza kampanyası açan arkadaşların kampanyalarına katılmadılar.

2. Seminer konularını tartışma olmasın diye sadece kitaplardan okumakta ve güncel örnekler vermemektedirler. Bunu, orta yolcu siyasetlerinden korktuklarından ve daha fazla teşhir olmamak için yapıyorlar. Seminerlerde tartışma açıldığında yeterlilik önergesi ile tartışmayı kesip semineri bitiriyorlar.

3. Nizip TÖB-DER Şubesinde Emeğin Birliği, Kurtuluş, Kurtuluş İçin İleri, Devrimci Birlik dergilerini ve gazetelerini satıyorlar, ayrıca İYG gazetesi gibi sosyal-faşistlerin gazetelerine müsaade ediyorlar. Fakat Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Yurtsever Öğretmen gazetelerini satan öğretmen arkadaşlara bu gazeteleri sattıkları takdirde devrimci şiddet uygulayacaklarını söyleyerek engellemeye çalışıyorlar. Gerekçe olarak da bu gazetelerin karşı-devrimci olduğunu söylüyorlar. Yani bugün revizyonistlerin yaptıkları karşı-devrimci saldırganlık politikasını uyguluyor, söze de gelince revizyonizme karşı olduklarını belirtiyorlar.

NİZİPLİ
YURTSEVER, DEVRİMCİ
ÖĞRETMENLER

Silifke Yurtsever Halk Derneği revizyonistleri içinden temizledi

Silifkeli devrimciler, derneğimizin III.ncü olağan kongresi ile dernek içindeki sahte devrimcileri temizledi. Biz kongreye kadar, derneğimizin geçmiş çalışmalarını devrimci bir tarzda eleştireceğiz. Silifke Yurtsever Halk Derneği (SYHD) bundan iki yıl kadar önce Silifke'de kurulan ve sosyal-faşist parti olan TSİP'e karşı öfke ve kin duyan muhalefet bir hareketin öncülüğü ile kurulmuştur. Ama ne var ki dernek yöneticileri ve kurucuları devrimci bir siyasetten yoksundu. Ayrıca arkadaşların teorik seviyeleri oldukça düşüktü ve meselelere hep iyi niyetli bir açıdan yaklaşmakta idiler. Revizyonizm ile devrimci hareketi uzlaştırmaya çalışmakta idiler. Dernek yönetimine ve çalışmasına etki eden siyaset Halkın Sesi'nin oportünist, pasifist, sınıf uzlaşmacısı, küçük burjuva milli siyaseti idi. TSİP'e alternatif olarak kurulan dernek Halkın Sesi'nin yanlış siyaseti ve çalışma tarzı yüzünden II.nci olağan kongresinde yönetime revizyonistler de girdi. Bundan sonra dernek ikili bir yapı izliyordu. Zaten II.nci olağan kongreden sonra Halkın Sesi taraftarları dernek içinde aktif bir yer alarak mücadele etmediler. Sadece dışardan bir izleyici ve seminerlere misafir olarak geldiler. Dernek yönetiminde olan arkadaşların da revizyonizmle aralarında kesin bir çizgi çekmemelerinden dolayı, derneğimiz yurtsever devrimci bir çizgi izliyemedi.

Ancak Halkın Kurtuluşu'nun devrimci siyasetinin yayılıp gelişmesi ile beraber revizyonizme ve faşizme karşı kararlı bir mücadele yükseldi. Devrimci siyaset ile, revizyonizm arasındaki mücadelede iyice teşhir olan revizyonistler SYHD'nin içinde barınamayacaklarını anlayınca revizyonist burjuva bir siyaset izleyen PİM'i kurdular. PİM'i kuran kişiler aynı zamanda bir zamanlar TSİP'i kuranlardır. Dr. H.Kıvılcımlı'nın revizyonist tezlerini bir zamanlar TSİP'ten yayıyorlardı; şimdi de PİM'den yayıyorlar. Ama nasıl ki TSİP yok olduysa Silifke halkı ve gençliği PİM'in de gerçek yüzünü çabuk öğrenecek.

Derneğimizin geçmişi kısaca böyledir. Burada, önemli olan yurtsever devrimcilerin geçmiş çalışmalarından çıkaracakları hatalardır. Biz, demokratik kitle örgütlerinin önemini ve gereğine çok inanmamıza rağmen, kitle ile bağlarımız oldukça zayıftı. Canlı çalışma yöntemlerini geliştiremiyorduk. Tabii ki, asıl sorun Türkiye halkının devrimci bir proletarya partisine sahip olmaması ve sol içindeki ideolojik, siyasi kargaşanın bir ürünü olmasıdır. Derneğimizin III ncü olağan kongresi ile yönetime tamamen proleter devrimciler gelmiştir. Kongrede proleter devrimci bir arkadaş gençlik ve örgütlenmesini anlatmıştır. "Gençliğin (işçi köylü, öğrenci) gençliği kapsadığını ve "Halk Gençliği" denmesinin gereğini vurguladı. Ayrıca bugün gençlik örgütlerinin asıl tabanının işçi, köylü, öğrenci genç yığınlar olduğunu ve mücadelesini emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme karşı olduğunu açıklayarak konuşmasını bitirdi."

Revizyonist korkaklar, kongrede yenileceklerini anlayınca kaçarak yakayı kurtardılar. Çünkü, kongrede kalsalardı, karşı-devrimci yüzleri kitleye iyice sergilenecekti. Şimdi onların sığınağı revizyonist burjuva örgütü olan PİM'dir. Halkımız bu tip revizyonist, sosyal-faşist örgütleri dağıtmasını bilecektir.

ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER:

1. Revizyonizmi yeterince kavrayamamız ve onu küçük görmemiz.

2. TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED'in yaptığı mitinglerdeki sosyal-faşist ihaneti yeterince kitleye açıklayamamız ve revizyonist yalanları etkisiz hale getirememiz.

3. Öğrenci gençliğin mücadelesine aktif olarak önderlik edemeyişimiz. Öğrenci gençliği revizyonistlerin çalışma alanı haline gelmesinde ve buradaki yalan ve sahtekarlıklarını iyice açıklayamamamız. Bu da daha çok, lise içinde revizyonizme karşı mücadele edecek öğrenci arkadaşlarımızın olmayışında yatıyordu. Ama şimdi aynı şey söylenemez.

4. İşçi, köylü, öğrenci gençliğe yaklaşmasını ve onları emperyalizme sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme karşı mücadeleye sevketmesini bilmeyişimiz ve bu konuda pratik eksikliğimiz.

KAHROLSUN REVİZYONİZM!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
YAŞASIN SİLİFKE GENÇLİĞİNİN ÖRGÜTÜ S.Y.H.D.

SİLİFKELİ DEVRİMCİLER

Karapınar-Karacadağ köylüleri

Halkın sömürücü hakim sınıflara, emperyalizme karşı mücadelesini örgütleme yolunda proleter devrimcilerin tüm çabalarının başarılı olmasını dileriz.

Biz Karacadağ köylüleri olarak faşizme, sosyal-faşizme, emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı halkın mücadelesini desteklediğimizi bildiririz.

Sosyal faşistler ellerine geçen her fırsatta devrimcilere ve halka saldırıyor. Halk faşistleri olduğu gibi sosyal faşistleri de tecrit etecektir.

KOÇDERE KÖYÜ HALKI: "Köylüye refah götürdük" diyen Demirel yalan söylüyor

Bizler Malatya'nın Doğanşehir ilçesine bağlı herşeyden yoksun olan otuz hanelik Koçdere köyü halkıyız.

Köyümüzün sorunları, bu sorunların çözüm yolu şimdiye kadar hiç bir yayın organı tarafından halkımıza duyurulmamıştır. Bizler ezilen, sömürülen emekçiler olarak bundan böyle sorunlarımızı gazetemiz Halkın Kurtuluşu aracılığıyla duyuracağız.

Köyümüz dağlık bir bölgededir. Ne tarıma, ne de hayvancılığa elverişlidir. Hayvancılıkla geçimini sağlayanların en fazla 30 koyunu vardır. Çünkü bundan fazlasını besleyemez, kış ortasında yem biter, yol olmadığından civar köylerden de getirilemez. Tarıma gelince elimizdeki imkanlarla yabire yarım alıyoruz, ya da hiçbir karşılık alamıyoruz ektiğimizden.

Köyümüzün en önemli sorunlarından biri de yoldur. 1967'de köyümüze yol yapılması için karar verilmişti, hatta projesi bile çizilmişti. Fakat bugüne kadar yapılmamıştır. Hastalarımız kışın ölüme terkedilmektedir.

Demirel Malatya'ya geldiğinde köylülerin refaha kavuşturulduğunu, yoksul köylü kalmadığını, köylerin yarısından çoğunun elektriğe kavuştuğunu söyledi. Biz ezilen ve sömürülen yoksul köylüler olarak bu sözlere inanmıyoruz.

Ayrıca gazetemizin açmış olduğu faşist katillerden ve işkencecilerden hesap sorulmalıdır kampanyasını candan destekliyoruz ve Zindanlar Boşalsın-Genel Af kampanyasına katılıyoruz.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

Düztepe halkı sosyal faşistleri lanetliyor

İstanbul'da Kocamustafapaşa semtinde afişleme yapan devrimcilere yapılan saldırı semtimizde nefretle karşılandı. Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları İGD sosyal-faşistleri saldırmışlardı. Sadık Canaslan'ın kanı sosyal-faşistleri de boğacaktır. Halkımız sosyal-faşist hainlerden de hesap soracaktır.

DİSK, TÖB-DER, TÜM-DER yönetimini gasbetmiş revizyonistler gençlik içinde sahte-devrimci İGD yi kurmuşlar. Halk düşmanı İGD'liler yurtsever görünüyor, sahtekarca halkın taleplerini dile getiriyorlar. Oysa Ülkü Ocakları da sahtekarca, iş-ekmek-hürriyet, İşçi fabrikaya ortak gibi sloganları kullanıyorlar.

Faşist diktatörlüğün vurucu gücü olan Ülkü Ocakları ve İGD (İlerici Gençler Derneği) saldırılarını halka, işçi-emekçi-öğrenci gençliğe yöneltmişlerdir. Halkımız bu halk düşmanlarından mutlaka hesap soracaktır. Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelemizi ne faşistler nede sosyal faşistler durduramayacaklardır.

Faşistler ve sosyal-faşistler şunu iyice bilmelilerki Halkın Kurtuluşu engellenemeyecektir.

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
KAHROLSUN FAŞİZM-SOSYAL FAŞİZM!
FAŞİZME ÖLÜM-HALKA HÜRRİYET!

DÜZTEPE DEVRİMCİLERİ
GAZİANTEP.

Sömürücülerin kanunları kendilerine işliyor

Ben Kahramanmaraş'ın Pazarcık kazasına bağlı İncirli köyündenim. Bugüne kadar, halkı kandırmak uyutmak için yapılan "demokrasi" palavralarına inanırdım. Ama yaşadığım bir olayın sonucunda demokrasinin ancak sömürücü hakim sınıflar için varolduğunu, bu ülkede demokrasiden, adaletten bahsedenin sahtekar olduğunu anladım.

Olay şöyledir: Bundan bir süre önce ben istemiyerek bir trafik kazası yaptım ve mahkeme bana 24 ay ceza verdi. Daha sonra bizim köyün ağasının oğlu 20 yaşlarında bir genci silahla öldürdü. Olayı ne jandarma, ne polis, ne hükümet arayıp sormadı. Ağanın katil oğlu bir gün bile olsun adliyeye çağrılmadı, olay hasıraltı edildi.

Şimdi soruyorum. Bu nasıl demokrasi? Artık gün geçtikçe daha iyi anlıyorum ki, bu düzen, kanunlar, mahkemeler, polisler vs. yoksul halkın değil ağanın, patronun emrindedir. Bütün bu haksızlıklara karşı yılmadan mücadele edeceğim.

KAHROLSUN AĞALIK,
TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

İNCİRLİ KÖYÜNDEN
BİR DEVRİMCİ

İŞÇİ-KÖYLÜ MEKTUPLARINDAN

KARADENİZ EREĞLİSİ'NDEN

Biz Kahramanmaraş'ın Elbistan Karahasan aşağı köyündeniz. Karadeniz Ereğlisi'nde Alaplı'nın orman işletmesinde kömür çıkarıyoruz. Ta Elbistandan buralara geliyoruz, burada iliğimize kadar sömürülüyoruz. Biz burada 60 haneyiz. Başımızda 3 çavuş var. Onlar yiyorlar, biz çalışıyoruz. Bizden kömürü 1 liraya alıyor bu çavuşlar, yola çektirip 2 liradan satıyorlar.

TUNCELİ'DEN

Nasıl ki, bir odanın boyası dökülür ve kirlenirse, ve yeni bir boya yapmak gerekirse işte bu boya CHP'dir. O, bu odaya halkı kandırmak için yeni bir boya vuracak ama aslında yanlış ve kirli olan bu odanın boyası değildir, bina temelden yanlıştır, yıkılmak üzeredir. CHP bu yıkık dökük binayı zorla, destek olarak ayakta tutmaya çalışıyor. Ama halk bu yıkılmaya yüz tutmuş evi devrimci şiddetle darmadağın edecektir.

PERTEK'İN MERCİMEK KÖYÜ'NDEN

Biz Tunceli'nin Pertek kazasına bağlı Mercimek köyü ve Hıdolar mezrasının emekçi halkıyız. Köyümüz halkı oldukça yoksuldur. Çoğu topraksızdır, toprağı olanların da çok azdır. Toprağı olmayanlar her yaz Istanbul'da, kömür ocağında çalışmaktadırlar. YSE memurları gelip AP'ye oy verin ki size yol getirelim. AP'ye oy vermezseniz yol falan yapmayız demektedirler. Artık anladık ki; ne CHP, ne AP ne de diğer düzen partileri bizi kurtaramıyacaktır. Bu faşist devlete karşı biz kendi gücümüzle savaşmalıyız.

İNGİLTERE'DEN

Türkiye halkının faşist diktatörlüğe karşı verdiği mücadele güngeçtikçe yeni boyutlara ulaşmakta. Faşizme karşı verilen mücadelenin kesinlikle sosyal-faşizme karşı mücadele ile birleştirilmesinin güncel bir görev olduğuna inanıyorum. İngiltere'de (Londra'da) Türkiye'li öğrenciler içinde genellikle sosyal-faşistler (TKP taraftarları) çoğunlukta, yurtseverlere çeşitli baskılar yapıyorlar. Bastıkları paçavralar da baştan aşağı devrimcilere edilen küfürlerle dolu.

Bu arada sizlerin İşçi Bayramını kutlarım. Devrim yolunda hayatlarını yitirmiş tüm devrimcilerin anısı önünde saygıyla eğilirim.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

NİZİP-KEFRE'DEN

Yıllardır bizi bir çok yalanla, sahtekarlıkla sömürmektedirler. Ama artık tüm halkımız gibi Kefre köyü halkı da uyanmaktadır. Ağaların baskıları, tehditleri boşunadır. Eninde sonunda Kefre köyü halkı kanlarını emen ağalardan hesap soracaktır.

URFA'NIN YAYLAK KÖYÜ'NDEN

Bizler Urfa'nın Bozova ilçesine bağlı Yaylak köyünden 60 kadar işçiyiz. On günden beri Ceyhan'ın Karakayılı köyünde aç, susuz, işsiz bulunmaktayız. Buraya ağalar tarafından çalıştırılmak için getirildik. Burada bizi 13 saat çalıştırıyorlar, elimize de komik miktarda bir para veriyorlar. Ağaların ise senelik geliri milyonları aşmaktadır. Çünkü işçinin sırtından para kazanmak kolaydır. Faşistler bizi şimdilik iliğimize, kemiğimize kadar sömürüyorlar. Ama bunun da sonunu getireceğiz. Sonuna kadar mücadele edeceğiz.

1 Mayıs ta

Baş.ta.sa.1'de

ruz: 1 Mayıs katliamının tertipçileri faşistler ve sosyal-faşistleri, eli kanlı canileri, tüm olanaklarımızı kullanarak ortaya çıkaralım, hesap sorulmasını sağlayalım."

Bu konuşmadan sonra film ve slayt gösterisine geçildi. Filmdeki kareler, faşistlerin, sosyal-faşistlerin 1 Mayıs'ı, işçilerin birlik, dayanışma ve mücadele gününü, kanlı bir arenaya çevirebilmek için, nasıl soğukkanlı bir biçimde "kitle kıyımı" planladıklarını ve uyguladıklarını tüm çıplaklığıyla gün ışığına çıkarıyordu: Sabahın erken saatlerinde Taksim alanı... Ellerinde tornadan yeni çıkmış "taptaze" sopalarıyla DİSK görevlilerinin oluşturduğu barikatlar. DİSK yöneticilerinin deyimiyle "Maoculara karşı kuş uçurtmaz" barikatlar. Bu kuş uçurtmaz barikatlar, halka ve devrimcilere ölüm kusan beyaz Reno'yu nasıl ve hangi amaçla Taksim alanına "uçurttular?" Proleter devrimcilerin Saraçhane'de oluşturulan bir başka "DİSK barikatı"nı soğukkanlı ve hiçbir çatışmaya yolaçmadan yarmaları. Taksim alanını dolduran yüzbinlerce işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadelesini simgeliyen bu günde, dünyanın her yanında alanları dolduran tüm işçilere paylaştıkları kararlı ve coşkulu bir dayanışma bilinci. Saatler ilerledikçe, yürüyüş kolları alana yetişebilmek için daha hızlı bir tempoya geçiyorlar. Alana TÜMAD-DER pankartı altında giren grup, daha sonra DİSK görevlileri tarafından çıkartılıyor. Mitingin bitimine yakın, alana DEV-GENÇ, KURTULUŞ, EMEĞİN BİRLİĞİ, ve PROLETER BİRLİK grupları da giriyorlar. Bu sırada HALKIN KURTULUŞU, HALKIN YOLU ve HALKIN BİRLİĞİ'nin Saraçhane'den başlayan yürüyüş boyunca, sık sık mola vermek zorunda kalan yürüyüş kolları henüz miting yerine varmış değil. Tarlabaşı'ndan alana uzanan dar yolun sonuna doğru yaklaşmış durumdalar. Bir anda silahlar patlıyor. Alanı dolduran yüzbinlerin üzerine, uzun menzilli kısa menzilli her çeşit silah ölüm kusuyor. Alanı dolduran kitle, yağmur gibi yağan kurşunların altında kurtulmaya, katillere karşı koymaya çalışıyor. Bu sırada CIA ve MİT katliam planının bir başka bölümünün uygulamasına geçiyor. Böylesine kalleş bir ölüm tuzağına karşı hazırlıksız olan kitlelerin içine düştüğü şaşkınlıktan yararlanarak, bir anda alanı kaplayan panzerlerle onları daha önceden saptadığı "stratejik" noktalara doğru sürüyor. CIA ve MİT'in eli kanlı katillerinin bir bölümü Kazancı Yokuşu'nda mevzilenmiş. Panzerlerin kovaladığı halk yığınları yokuşun başına gelince "ölüm mangaları" harekete geçiyor ve kalabalığın ön kısmını biçiyor. Faşist ölüm mangalarının yuvalandıkları yerler İnterkontinental Oteli, AP binası, Pamuk Eczanesi'nin önü, Sular İdaresi'nin üstü. Sular İdaresi'nin üstünde ellerinde uzun menzilli silahlar, çelik yeleklerle donatılmış beş kişi, en görmek istemeyen gözlere batarcasına görünüyor. Halkın, işçilerin kanlarıyla sulanan alanda panzerler ölü, diri önlerinde ne varsa çiğneyip geçiyorlar. Son kareler Taksim alanındaki kanların yıkanışını, suç kanıtlarını yoketmeye çalışan katillerin telaşlı davranışıyla koşuşan polisleri gösteriyor.

Film bittikten sonra, slaytlar gösterildi. Toplantıya katılanlar, zaman zaman patlama noktasına varan, güç bastırabildikleri bir öfke ve kinle filmi ve slaytları izlediler. Toplantı sona erdiğinde izleyiciler toplantı boyunca sürdürdükleri bilinçli ve soğukkanlı tavırla dağıldılar. Sadun arkadaş, filmlerle birlik te savcılığa götürüldü. Savcılık filmlere el koydu, Sadun arkadaşı serbest bıraktı.

İ. Kaypakkaya'yı

Baş.ta.sa.8'de

nızın adını dahi söylemeyin, sizleri işkenceye götürüyorlar, faşistlere devrimcilerin nasıl kararlı olduğunu kanıtlayın..."

O, 3.5 ay boyunca en azgın işkenceler altında, işkenceyle öldürüldüğü 18 Mayıs 1973 tarihine kadar boyun eğmeden mücadeleyi sürdürdü.

İbrahim Kaypakkaya 971 hareketinin yetiştirdiği en büyük savaşçılardan biridir. O, izlediği yanlış siyasi çizgiye rağmen bütün hayatını devrime adamış, devrim kaçkınlarından, revizyonistlerden, oportünistlerden nefret eden, halkının kurtuluşu için her an canını vermeye hazır, bütün mücadelelerin en ön saflarında döğüşen, çalıştığı yöre halkına kendini sevdirmiş olan büyük bir devrimciydi. Bütün iyi niyetine, devrim arzusuna rağmen kitleleri devrimin dışında tutan, devrimin kitleler tarafından gerçekleştirileceğini göremeyen, revizyonizmin bütün izlerini taşıyan yanlış bir siyasetin savunucusuydu. 12 Mart askeri darbesi ve onu izleyen günler 1971 hareketinin yani 71'lerdeki yanlış siyasetin yenildiği günler oldu. Ama 71 savaşçılarının devrimci ruhu, onların fedakarlıkları, azimleri, kararlılıkları bugün bizlere ışık tutuyor. İbrahim Kaypakkaya'nın yenilmez direnme, düşman karşısında boyun eğmeme ruhu bütün devrimcilerin cesaret ve güç kaynağıdır.

Anısı önder olsun!

Demirel

Baş.ta.sa.1'de

AP. işbirlikçi tekelci burjuvazi ve feodal toprak ağalarını siyasi temsilcisi bir partidir. Onun halk düşmanı yüzü yiyice açığa çıkmıştır. Yıllardır halka çektirdiği eziyet, uyguladığı azgın terör herkesin bildiği bir şeydir. Halkın geniş bir kesimi bütün faşist partiler gibi AP'den de nefret etmektedir. Artık AP'nin demagojilerine, vaadlerine büyük çoğunluk inanmamaktadır. Halkımız ne "halk iktidarı kuracağız", ne "büyük Türkiye" vaadlerine kanmıyacak, kendi iktidarını kendi elleriyle kuracaktır.

Oportünizmin

Baş.ta.sa.3'de

me olmuştur.

Oportunizmin 1 Mayıs tertibinden hemen sonra proleter devrimcilere yönelttiği iğrenç saldırının hedeflerinden biri de hakim, sınıfların: faşistlerin ve sosyal-faşistlerin hücümlarından kendini koruma isteğidir. Halkın Sesi'nin oportünist şefleri karşı-devrimcilerin önünde diz çökmüş kendilerinin hiçte onların bildiği çocuklardan olmadığına inandırma çabasının içindedir. Oportünist şefler gözyaşları arasında kabahatin proleter devrimcilerde olduğuna dair yemin etmektedirler. Oportünizmin bu hedefide karakterine son derece uygundur. Yıllardır yasallık peşinde koştuktan sonra herşeyi biranda kaybedemiyecek kadar düzen hareketi olmuştur. Halkın Sesi oportünizmi kendini düzenden kopartmamak, yasallığını zedelememek için hakim sınıflara teminat vermektedir.

Bir taşla iki kuş vurma isteği Halkın Sesi'ne her yolu mübah kılmıştır. Ama oportünizm hangi yolu denerse denesin, hangi ihanet yoluna saparsa sapsın proleter devrimci hareketin gelişiminin önüne geçemiyecektir.

HAFTALIK GAZETE

SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: N. OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU-ISTANBUL, ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL, YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.

DİZGİ: OLİMPİYAT IBM BASKI: DAİLY NEWS VEB. GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK NO:10/4 SULTANAHMET-ISTANBUL ANKARA DAĞITIM YURT-DA ANKARA BÜROSU: İZMİR CADDESİ, IHLAMUR SOKAK 6/2 YENİŞEHİR-ANKARA, İZMİR DAĞITIM: İZMİR YURT-DA: KESTELLİ CADDESİ HARPUTLU İŞ HANI NO:P.18 YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-ISTANBUL.

Halkımız kendi

Baş.ta.sa.1'de

rında tutabilmek için ne mümkünse yapan Ecevit seçimlerle sömürü düzeninin yıkılıp, halk iktidarının kurulabileceği hayalini yaymaktadır.

Siyasi cinayetler, işkenceler, katliamlar karşısında, değil bunlara karşı mücadele etmek, "Biz iktidar oluncaya kadar bekleyin, cinayetlere o zaman son vereceğiz" gibi demagojilerle halkın faşizme karşı mücadelesini bastırmaya çalışan Ecevit şimdi halka iş ve can güvenliği vaad etmektedir. Ecevit'in seçim vaadlerinin ne kadar demagojik, ne kadar sahte olduğu ortadadır.

Ecevit oy toplayabilmek ve aktif mücadelenin yerine parlamenter umutları geçirebilmek, mücadeleyi düzen sınırlarında tutmak için halkın en geniş kesimi olan köylülüğe de seslenmekte, köylülerin toprak ve özgürlük taleplerine sahtekarca sahip çıkmaktadır. Toprak ağalarını incitmeden, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının devleti yıkılmadan da köylülerin toprak talebinin gerçekleşebileceği hayalini yaymaktadır.

Parlamentodaki bütün siyasi partiler yıllar boyu halkımıza vaadler verdiler. Ama hiçbiri halkın taleplerine çözüm getirmedi. Hepsi de halkı amansızca sömürdü. Halkımız artık seçim vaadlerine kulak asmayacak kurtuluşun ancak kendi ellerinde olduğunu kavrayarak bütün hayalleri yıkacak ve zulüm ve sömürü düzenini yerle bir edecektir.

İşkenceciler

Baş.ta.sa.1'de

tilin yargılanması da böylesi manevralardan biridir.

Faşist diktatörlük halkın muhalefeti sonunda, yeni saldırılara ortam hazırlayabilmeyi, saldırılarını gizlemeyi de planlayarak iyiden iyiye teşhir olmuş bir kaç eli kanlı işkenceciyi yargılamak zorunda kalmıştır.

Faşist diktatörlüğün hakimleri, savcıları, halka karşı halk düşmanlarını korumakla görevlidir. Mahkemeler bu yüzden kurulmuşlardır. Bu mahkemeler işkenceci katilleri yargılayamaz. İşkenceler, katliamlar Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile son bulacak, halk işkencecilerden zalimlerden hesap soracaktır.

1 Mayıs 'ta DİSK görevlisi

Baş.ta.sa.3'de

düm.

Ateş sakinleşti, panzerler hala orada cirit atıyorlardı. O anda kürsüden bir tanesi bir konuşma yaptı, dağılıyoruz dedi, dağıldılar. Otele girmeye çalıştım, fakat içerde polisler durmadan girenleri copluyorlardı. Geldiğimiz yoldan Beşiktaş'a doğru yürüdüm, yol boyunca DEV-GENÇ grubu slogan atarak yürüyordu. Toplum polisleri de karşıdan alana doğru geliyorlardı. Arkadan jandarma ve panzer geldi, karşıdan gelen toplum polisi de peşimize takıldı, bizi kovaladılar, Kabataş'a indiğimizde yanımızda bulunan bir kaç kişi jandarmalar tarafından dipçiklendi. Kabataş iskele ve alanda bulunan halktan bir kaç kişi toplandı, göz altına alındı.

Türkeş,

Baş.ta.sa.1'de

kaklarda, okullarda, yurdun her köşesinde faşistler ve sosyal-faşistler cinayetler düzenlemekte - dirler. Cinayet şebekeleri görev başındadır. Seçimlere 1 ay gibi kısa bir süre kala faşist "başbuğ" Türkeş, yaptığı son açıklamayla teşkilatına saldırı işaretini vermiştir. "Seçim güvenliğini sağlamak", "güvenlik kuvvetlerine yardımcı olmak" demogojileriyle kitlenin cinayetlere karşı uyanıklığını köreltmeye, kendilerine bir saldırı zemini hazırlamaya çalışmaktadırlar.

Azılı faşist MHP halka karşı kanlı saldırılar düzenledikten sonra, bu saldırıları örtmekte, suyun üstüne çıkmakta da oldukça becerikli davranmaktadır. Katledilen devrimcilerin, yurtseverlerin katillerinin Ülkü Ocakları mensubu faşistler olduğu ortaya çıktıktan sonra Türkeş basına utanmazca demeçler vermekte, "siyasi cinayetlere karşı ol - duklarını" söylemektedir. Niksar, Şiran ve Erzincan'da CHP gezilerinde MHP'li ve AP'li faşistler tarafından düzenlenen silahlı saldırıların hemen ardından Türkeş bütün parti teşkilatına bir genelge yollayarak "MHP üyelerinin kanunsuz davranışlardan kaçınmaları gerektiğini, diğer partilerin mitinglerine katılmalarının yasaklandığını "bildirmiştir. Bu, çeşitli demogojilerle, artık iyice teşhir olan saldırgan yüzünü gizlemeye çalışan MHP'nin sinsi taktiğidir.

Seçimler faşist ve sosyal-faşist terörün daha da yükseldiği bir dönem olacaktır. Ama halkımız saldırılara karşı uyanıklığı elden bırakmıyacak, faşist ve sosyal faşist terörü cesaretle göğüsleyecektir.

6 Mayıs anıldı

Baş.ta.sa.5'de

malı ve gelenekleştirilmelidir.

Her 6 Mayıs günü proleter devrimcilerin bayrağını daha yükseklerde tutalım.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL-EMPERYALİZM.
NE AMERİKA, NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE.
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM.
KÜRT ULUSU VE DİĞER AZINLIK MİLLİYETLER ÜZERİNDEKİ MİLLİ BASKIYA SON.

MALATYA-DURULOVA KÖYÜNDEN BİR GRUP PROLETER DEVRİMCİ

Faşistler halka

Baş.ta.sa.1'de

tadır ki, bu düzen iflas etmektedir.

Faşist diktatörlüğün egemen güçlerinin, bütün hakim sınıfların ve düzen taraflısı bütün siyasi partilerin "erken seçim" konusunda fikir ve işbirliği etmelerinin temelinde bu gerçek yatmaktaydı. Onlar, kötü bir şekilde teşhir olmuş olan faşist devlet aygıtını cilalamak ve onu yeniden "meşru" kılmak için seçimlere anlaşarak gittiler. CHP yönetimi de bu alçakça tertibin içindeydi. CHP yönetiminin etkinliği AP'nin ve diğer faşist partilerin aklanmasında yardımcı olarak kullanıldı. CHP yönetimi faşist diktatörlüğün aksayan yanlarını, halkın nefretini toplayan yanlarını saklayarak kitleleri uyutma yolunu seçerek hakim sınıflara, faşist diktatörlüğe hizmet etti.

Emekçilerin faşist diktatörlüğe karşı, düzene karşı biriktirdiği kin ve nefreti yozlaştırmak, onlarda gelişen muhalefetin devrimci bir düzeye yükselmesini önlemek için; bu muhalefeti dağıtmak ve emekçilerin büyük çoğunluğunun zaten berraklaşmamış bilincini daha da bulandırıp onların muhalefetini düzenin içinde, ehlileştirilmiş bir muhalefet halinde muhafaza edebilmek için hakim sınıflar erken seçimlere baş vurdular.

Seçimlerin temel görevi siyasi buhranın derinleşmesinin önüne geçmek, yani halkın mücadelesini bastırmak idi. Halkın muhalefetinin düzenin işleyişini iyice imkansız hale getirmesinin önüne geçmekti.

Bu sinsi fakat ustaca düzenlenmiş bir saldırıydı. Halka saldırmanın, onun mücadelesini engelleyerek, onun düzene alternatif aramasının önüne çıkarak düzeni (yani faşist düzeni) korumanın usta bir yoluydu.

Erken seçimlere bu amaçlarla başvuruldu.

Fakat hakim sınıfların hesapları sürekli boşa çıkmaktadır. Onlar seçimlerin sonuçlarından da müthiş bir şekilde korkmaktadırlar. Bu korkunun sebebi çürük bir muşmuladan da faydasız CHP yönetimi değildir. Bu korkunun sebebi, seçim kampanyalarının da gösterdiği gibi emekçi halkın büyük bir hızla ve son derece geniş yığınlar halinde sola kayıyor olmasıdır. Emekçi halk silkinmekte, uyanmakta ve bilinç kazanmaktadır.

Erken seçimler, bu nedenle AP ve diğer faşist partilerin umduğunu getirmeyecektir.

Şimdi hakim sınıflar, ikili karşı devrimci bir taktik uyguluyorlar. Bir yandan seçimde en koyu faşist cepheleri kuruyorlar. Ve en aşağılık vaadler ve yalanlarla emekçi yığınları kandırarak ve şiddet kullanarak oy toplamaya uğraşıyorlar; bir yandan da seçimleri bir an da kanlı bir saldırıya, bir tek taraflı katliam ve bastırma hareketine dönüştürebilmek için provalar yapıyorlar.

1 Mayıs'ta Taksim'in kanlı bir alana çevrilmesi, işçi bayramındaki halkın kırılması, 1 Mayıs'tan sonraki cenaze törenlerinde "Tayland usulü" yere yatırılarak yapılan aramalar, estirilen terör bu saldırıların en azgın biçimidir.

CHP genel başkanı Ecevit'in arka arkaya üç kez kurşunlanması ve taşlanması; CHP'nin tabanını oluşturan devrimci ve yurtsever emekçi yığınların şiddet yoluyla ürkütülmeye çalışılması, hep bu provanın parçalarıdır.

Hakim sınıflar emekçi halkın sola kaymasını şiddet yöntemleriyle engellemeye çalışmaktadır.

Şimdi hükümeti ellerinde tutanlar, bu egemen durumlarını terketmemek için şiddete başvurmaya hazırlanmaktadırlar.

Emekçi halkın yükselen mücadelesinin bastırılması bunların esas hedefleridir.

Bu bakımdan CHP'ye karşı girişilen saldırılara ilgisiz kalınamaz. Bu saldırıları ve sebeplerini doğru teşhis etmek, faşist diktatörlüğe karşı mücadele etmek için zorunludur.

Meselenin bir yönü, CHP ye ve genel başkan Ecevit'e karşı girişilen saldırıların halka karşı girişilen saldırılar olduğudur. Meselenin bir diğer yönü ise bizzat CHP yönetiminin teslimiyetçi ve sınıf işbirlikçi siyasetlerinin, halkı bu saldırılar karşısında silahsız ve yenilmeye mahkum bıraktığıdır.

CHP yöneticileri, Ecevit'in ağzından "Bu devleti dirilteceğiz", "devlet suçluları cezalandıracak" gibi sözlerle faşist diktatörlüğün kendisini gözlerden kaçırmakta ve sadece bir faşist grubu (esas kökleri olan bu yapıdan kopukmuş gibi göstererek) suçlamaktadırlar. CHP yöneticileri hakim sınıfların tümünün faşist diktatörlüğün sahibi ve halka zulmedenler olduklarını halktan saklamakta ve bir kaç soyut "sömürücü"den sözederek işi geçiştirmeye çalışmaktadırlar. CHP yöneticileri faşist diktatörlüğün dayanağı olan emperyalizmle, ve özellikle iki süper devletle mücadele etmek zorunluluğunu emekçilerden gizlemekte, ve "sömürge sözlerle bu meseleyi bulandırmakta, emperyalizme köleliği savunmaktadırlar.

En önemlisi, CHP yöneticileri halkı kurşunlayan, zindanlara tıkan, onu sömüren hakim sınıfların faşist diktatörlüğüne karşı topyekün mücadeleyi reddetmektedirler.

Onlar bu düzenin ancak faşist diktatörlüğün ve hakim sınıflar diktatörlüklerinin bütün biçimlerinin ortadan kaldırılması yoluyla değişebileceğini inkar etmektedirler.

Bu yüzden de bu sınıf işbirlikçileri; bu teslimiyetçi politikacılar, halka ihanet içindedirler.

Bu yüzden, onlar halkı "oyla mücadele" hayalleriyle avutmaktadırlar.

Biz bütün emekçi halkı en başta da aldatılmış ve uyutulmakta olan CHP'li emekçileri uyarıyoruz:

Faşist diktatörlüğün saldırıları sürecektir. Bu saldırıları Ecevit'in iddia ettiği gibi "bir avuç çocuk" değil bizzat faşist diktatörlük yapmaktadır.

Bu saldırıların önü "oy"larla alınamaz. Eğer halk faşist diktatörlüğe karşı uzlaşmaz kararlı bir mücadele yürütmez ve "oyla düzendeğiştirme" hayalleriyle avunmaya devam ederse, yenilgi kaçınılmazdır.

Yapılması gerekli olan faşist diktatörlüğe hakim sınıfların faşist ve sosyal-faşist terörüne karşı topyekün, uzlaşmaz kararlı mücadeleler yürütmektir.

Önümüzdeki günler, saldırıların daha da yoğunlaşmasına tanık olacaktır. İşçiler ve köylüler bu saldırıları "oy pusula"larıyla değil, gerektiği biçimde karşılamaya hazır olmalıdırlar.

CHP yöneticilerinin reformist hayallerini reddedelim. Onların bizi "oy" la mücadele ninnileriyle uyutmalarına izin vermeyelim.

Proletaryanın devrimci bayrağı ve önderliği altında toplanarak hakim sınıfların bütün saldırılarını göğüsleyelim.

Niksar'larda, Şiran'larda, Erzincan'larda, Taksim'lerde faşist saldırganları gerektiği gibi cezalandıralım.

seçimlerde

Baş.ta.sa.8'de

kolu durumuna getirme doğrultusunda harcamaktadırlar.

Bu partilerin ve siyasi örgütlerin hepsi de, halkın kurtuluşunu değil, bu karanlık düzenin kapıları ardında kalmasını istiyorlar. İşçilerin, köylülerin bağımsız ve demokratik Türkiye'si, Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin zafere ulaşmasıyla kurulacaktır. Devrimci proletarya, seçim sorununu UDHD'nden kopartarak ele almaz. Seçimleri UDHD perspektifi içinde boyutlandırır. Devrimci durumun olmadığı günümüz koşullarında, devrimci proletarya seçimleri boykot taktiğine başvurmaz. Parlamento kürsüsünü, faşist diktatörlüğün teşhir yeri olarak kullanır. Düzen partilerini hiçbir zaman desteklemez.

İşçiler, köylüler, tüm emekçi halkımız, seçimlere iyice yaklaştığımız şu günlerde, faşistlerin, sosyal-faşistlerin, reformistlerin, sağ-oportünistlerin ikiyüzlülüklerine, yalanlarına karşı uyanık olalım, bizden yana olanları seçelim.

HALKIN KURTULUŞU'nun 52ci sayısında yer alan seçim platformunu savunan, bunu hayata geçirmekte kararlı olan, parlamento kürsüsünü egemen sınıfların çıkarı için değil, tersine onları teşhir etmek ve işçilerin, köylülerin taleplerini dile getirmek için kullanacak, devrimci adayları destekleyelim. Düzen partilerini hiçbir yerde hiçbir zaman desteklemeyelim. Seçimler bizim için kurtuluş değildir. Kurtuluş Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin zaferindedir.

Çorum'da 6 Mayıs

Baş.ta.sa.8'de

lu terketmediler ve derslere girmeyerek Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşların idamlarını protesto ettiler.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET.
DENİZLER, YUSUFLAR, HÜSEYİNLER ÖLMEZ.

ÇORUM'LU PROLETER DEVRİMCİ ÖĞRENCİLER

SÖMÜRÜ ve

Baş.ta.sa.1'de

bir aldatmaca kampanyası açan MC'nin demagojilerinin ardında, yaklaşan bu uçurumdan kurtulma çabaları açıkça izlenmekteydi. AP'nin başını çektiği Amerikancılar o dönemde, halka karşı saldırıyı yoğunlaştırarak, işçi sınıfının ekonomik mücadelesini ve genel olarak ekonomik ve demokratik mücadeleleri yürütme haklarını ortadan kaldırmak için yeni DGM'leri kurmaya çalıştılar. Siyasi mücadelede esas olarak proleter devrimcilere karşı bir silah niteliğini taşıyan DGM'ler aynı zamanda sendikal mücadeleyi de boğazlamayı amaçlıyordu.

DGM tasarısının arifesinde MESS'te örgütlü işverenler, toplu sözleşme hakkına karşı mücadelede yeni saldırılarını yine bu dönemde ilan ettiler.

Emekçi yığınların mücadelesi, faşistleri ve sosyal-faşistleri bozguna uğratarak DGM silahını hakim sınıfların elinden aldı. MESS gerilemek zorunda kaldı.

Bunu takibeden günlerde MC, katsayının 12'ye çıkarılması ile birlikte büyük bir devalüasyona (paranın değerinin düşürülmesi) giderek, buhranın yükünü bu sefer bu yöntemle emekçilerin sırtına yıktı.

Bu ayarlama sırasında Dövize Çevrilebilir Mevduatların (DÇM: kısa vadeli, yüksek faizli, devlet garantili dış bankalardan doğrudan alınan kredi; özel sektöre veriliyor) özel bir uygulama görmeleri ithalat-ihracat arasındaki açığın ithalat lehine iyice artmasına yol açtı.

Nitekim o zamandan bu yana ticari açık iyice büyümüş, ithalat artarken ihracat düşmüştür. 1976 Ocak-Nisan döneminde 934 milyon 930 bin dolar olan ihracat, 1977'nin aynı döneminde % 31 azalarak 643 milyon 10 bin dolara inmiştir.

Bu ne demektir? Bu ülkemizin doğal zenginliklerinin, hammaddelerinin ve yarı mamul maddelerinin talan edilmesi, emekçilerin ürettikleri değerlerin yok pahasına emperyalist Amerikan Sovyet ve diğer burjuvazinin kasalarına inmesi demektir.

İzlenen ekonomik politika sonucu Türkiye'nin hızla borçlanması, emperyalistlerin özellikle iki süper devletin ülkemiz ve halkımız üzerinde yeni taleplerde bulunmalarına, şantajcılık yapmalarına ve tehditler savurmalarına yol açmaktadır. Borçların vaktinde ödenmemesi, büyük "kredi" azalmalarına yolaçmıştır. Şimdi bundan birkaç ay öncesine kadar kolaylıkla borç alınamamaktadır. Bu da ekonomik buhranı daha da derinleştirmektedir.

Fakat işbirlikçi hakim sınıfların borçlanmadan başka bir yolları da yoktur. Bu nedenle onlar, borçlanmaya; daha yüksek faizli, daha ağır koşullu daha kısa vadeli krediler almaya devam etmektedirler.

Örneğin Romanya'dan ithal edilen 2200 traktörün vadesi gelen bedelleri ödenemeyince, Merkez Bankası (Alman) Deutsche Bank'tan karşılıksız olarak borç almayı denemiştir. Bu çok daha ağır koşullu bir borçlanmadır.

Yani bazı emperyalist bankaların Merkez Bankasının hesaplarına el koyması, sadece kapıyı daha ağır koşullarla borçlanmaya açmak için girişilmiş bir oyundur, bir şantajdır.

Borç verme durmamıştır. Emperyalist şantajcılar sadece daha ağır koşullarla borçlanma zamanının geldiğini bildirmektedirler.

Emperyalistlerin koşulları nelerdir? Kısaca şöyle özetlenebilir. Amerikan emperyalizmi, ekonomik büyümenin durdurulmasını, işçi ücretlerinin devalüasyon yoluyla daha da düşürülmesini ve "istikrarlı" bir hükümetin kurulmasını talep etmektedir. (IMF) Uluslararası Para Fonu yerli işbirlikçileri bu koşullara zorlamaktadır.

Sosyal-emperyalistler ise Sovyetler Birliği'nin nüfusunun arttırılması ve Amerikan hegemonyasının baltalanması amacıyla "cazip" borçlar vermektedir. Onun koşulu kendisinin efendiliğinin kabul edilmesidir.

İşbirlikçi hakim sınıflar bu zorlamalara boyun egecek mi? Elbette. Onlar bu zorlamalara harfiyen boyun eğecektir. İşte bu nedenle de:

BUHRAN, SOVYET YAYILMASININ HIZLANMASI VE AYNI ZAMANDA AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN TAHAKKÜMÜNÜ PEKİŞTİRMESİ İÇİN ELVERİŞLİ KOŞULLAR YARATMIŞTIR.

Hakim sınıflar kurtuluşu bir yandan azgınca borç almada, öte yandan içte sömürüyü daha da arttırmada bulmaktadır.

"Adalet Partisi olarak yabancı sermaye meselesinde katiyen çekingen değiliz, gayet geniş düşünürüz" diyen Amerikancı Demirel, "geniş" düşündüğü Sovyet sermayesinin ülkeye buyur ederken havalara zıplamasıyla ispat ediyor.

Sovyet işbirlikçileri de "halktan halka yardım" safsatalarıyla ülkemizde işbirlikçi hakim sınıflar diktatörlüğünün, faşist diktatörlüğün Sovyet "yardımı" ile pekiştirilmesini selamlıyorlar.

SOVYET VE AMERİKAN "YARDIM"LARININ BAZI ÖZELLİKLERİ:

Genel bunalım iki süper devlet arasındaki rekabeti derinleştirmekte ve şiddetlendirmekte, bunun sonucu olarak kendisi de daha derinleşmektedir.

Şimdi iki süper devlet yekdiğerlerinin hegemonyalarını baltalamak ve miting alanlarını ele geçirmek için son derece girift bir kavganın içindedirler. Bu durum ülkemizde de yansımaktadır.

Amerikan emperyalistleri buhranın zorunlu bir sonucu olarak bir çok ülkeye, bu arada Türkiye'ye de sermaye ihracını düşürmek zorunda kalmıştır. Şimdi yeniden sermaye ihracını arttırmak için ise "sert" tedbirler alarak saflarını sıklaştırmak niyetindedir.

Oysa sosyal-emperyalistler, "cazip" gelebilecek ekonomik "yardım"larla Amerikanın dünya hegemonyasını parçalamaya çalışmaktadır. "Fındık fıstığa" karşılık sermaye ihracı, Sovyetlerin bu taktiğinin bir sonucudur ve son tahlilde Amerikan emperyalizminin "yardım"ından hiç bir farkı yoktur.

Sovyetler Birliği'nin işbirlikçi hakim sınıfların yardımına koşması ve iflas halindeki ekonomiye birazcık "kuvvet şurubu" ikram etmesi, Amerikan hegemonyasını baltalamak amacını gütmektedir. Yani bu anlamda, daha çok "siyasal" etkenlere dayanılarak verilen bir "yardım" söz konusudur. Sovyetler'in Türkiye ile olan ticaretlerinin hacminin bu günlerde genişletilerek 269 milyon dolara çıkması bundandır. Bütün diğer emperyalistler Türkiye'ye şantajcı bir borç ambargosu uygularken onun "cazip" borçlar ikram etmesi bundandır.

YARININ GETİRECEKLERİ

Mayıs ayının başında piyasaya 1.4 milyar lira para sürülmüştür. Emisyon hacmi 58 milyar liraya yükselmiş bulunmaktadır. Bu para karşılıksızdır.

Evet, bu gün ekonomik durum budur.

İşbirlikçi hakim sınıflar 800 milyon dolar değerindeki tütün, buğday, üzüm stoklarını da yağma ettirecekler ve bu durumu da daha da vahimleştireceklerdir.

Sonuç genel olarak emperyalizme bağımlılığın artması; Amerikan hegemonyasının güçlenmesi ve Sovyet yayılmasının hızlanması için uygun koşulların ortaya çıkması;

Sonuç, faşist diktatörlüğün halka saldırısını daha da arttırması;

Sonuç, yoksulluk, sefalet, işsizliğin artması;

Sonuç, zulmün, faşist ve sosyal-faşist baskıların artması için uygun koşulların ortaya çıkması olacaktır.

Seçimlerin hemen sonrası halkımıza bunları vaad etmektedir.

Yoksa ne "ileri demokratik bir düzen" ne de "Ak günler"i değil.

Bu sonuçları ancak halkın kararlı mücadelesi engelleyebilir.

İşçiler ve köylüler ve bütün devrimciler saflarını sıklaştırarak kötüleşen koşullarda da mücadeleyi kararlılıkla sürdürmelidirler.

ZAFER EMEKÇİ HALKIN MÜCADELESİNİNDİR.
FAŞİSTLER VE SOSYAL-FAŞİSTLERİN SALDIRILARINI PÜSKÜRTMEK İÇİN BİRLEŞELİM.
MÜCADELEMİZİ AZİMLE SÜRDÜRELİM.

Yiğit Gaziantep

Baş.ta.sa.5'de

Gençlik ve Kurtuluş gibi bazı hareketler geçmişi eleştirmeden 71' hareketine bağnaz bir şekilde sahip çıkmaktadırlar. Bu hareketler geçmişi eleştiriye tabi tutarak yanlışları ayırıp atma yerine doğruları koyma ve doğru olanları geliştirme yerine geçmişe ve onun önderlerine sahtekarca sahıp çıkarak, tekke çıkarlarına alet etmekte, ihtilalci bir özden yoksun revizyonist bir hareket haline sokmaktadırlar" dedikten sonra "Halkın Sesi oportünistleri ise, 71' hareketini tam bir burjuva ağzıyla değerlendirmekte ve onun ihtilalci özüne çamur atmaktadırlar. Halkın Sesi oportünistleri küçük burjuva ağzıyla değerlendirmekte ve onun ihtilalci özüne çamur atmaktadırlar. Halkın Sesi oportünistleri küçük burjuva maceracı hareketin eleştirisi adı altında, genel olarak silahlı mücadeleyi inkar etmekte ve ona saldırmaktadırlar. Halkın Sesi oportünistleri küçük burjuva maceracılığını eleştirme adı altında kendi reformist ve uzlaşmacı yüzlerini gizlemeye çalışmaktadırlar. Ama proleter devrimciler buna mü saade etmiyeceklerdir. Reformizmi yüzünün akıyla hak ettiği tarihin çöp tenekesine atmak boynumuzun borcudur" diyerek konuşmasının son bölümünde de proleter devrimcilerin birliği sorununa yer vererek bunun önemini ve acilliğini vurguladı. Arkadaş konuşmasını bitirdikten sonra tekrar marşlar söylenmeye başlandı, yoldaşlarla ilgili şiirler ve türküler söylenerek toplantı sona erdi.

DENİZ, YUSUF VE HÜSEYİN HALKIMIZIN İSYAN BAYRAĞIDIRLAR.
DARAĞAÇLARI HALKIMIZI YILDIRAMIYACAKTIR.
6 MAYIS'IN HESABI SORULACAKTIR.
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE.
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM.
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET.

GAZİANTEP'Lİ PROLETER DEVRİMCİLER

Faşizmi yenmenin yolu

Baş.ta.sa.1'de

saldırıların üzerine oylarla gideceklerini, faşizmi oylarla yeneceklerini, 6 Hazirandan sonra faşizmi, sömürü ve soygun düzenini ortadan kaldıracaklarını "ilan etmiştir".

"Üç-buçuk" faşist kırıntısı, Ecevit'in yığınlardaki anti-faşist potansiyeli pasifize etmeye çalışmasından da yararlanarak yığınlara daha bir "cüretker" saldırmışlardır.

Ecevit, faşizmi ve faşist saldırıları, sadece "üç-buçuk çocuk"tan ve MHP'den ibaret sayarak, faşizmi bir siyasi sistem olarak sosyal temellerinden ayırmaktadır, faşizle devlet arasındaki, faşizmle emperyalizm arasındaki ilişkiyi soyutlamaktadır. Böylece tarihi gerçekler bir kere daha doğrulanmakta, reformistler yığınların faşizme karşı, sömürü ve soygun düzenine karşı bilenmiş kin ve nefretini dizginlemeye, yığınların, egemen sınıfların baskı aygıtından başka bir şey olmayan devlete karşı güven tazelemesini sağlamaya çalışmaktadırlar.

Bugün başta Ecevit olmak üzere bütün CHP yöneticileri, izledikleri siyasetle yığınları boş vaadlerle ve sahte "umut"larla aldatmayı, yığınların yükselen anti-faşist mücadelesini pasifize etmeyi, işbirlikçi tekelci burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının düzeninin ömrünü uzatmayı amaçlamaktadır.

CHP'li yöneticiler bir yandan yığınların düzene karşı kabaran muhalefetini bastırmaya çalışırken, bir yandan da "sarı sol" vb. karalamalarla proleter devrimcileri yığınlardan tecrit etmeyi, yığınların siyasi bakımdan uyanmasının önüne duvarlar çekmeyi hesaplamaktadır.

Ama bu hesapların hepsi boşa çıkacaktır.

Çünkü faşizmi yenmenin, faşist diktatörlüğü yıkmanın, faşist katliamların önüne geçmenin tek ve biricik yolu, yığınların aktif ve örgütlü siyasi mücadelesinden geçer.

"Oylarla faşizmin yıkılacağı" iddiaları, faşizmin ömrünü uzatır, faşist saldırganların daha da "cüretkâr" davranmasına sebep olur.

Bugün CHP, bir yandan yığınların siyasi muhalefetini bastırmaya, yığınları sahte "umut"larla oyalamaya çalışırken, bir yandan da hem pratik eylemde, hem de siyasette emperyalizmle, özellikle iki süper devletle, faşizmle ve sosyal-faşizmle her geçen gün daha fazla uzlaşmaktadır.

Reformizm devrimin yolunu karartmaktadır.

Faşizme karşı mücadele aynı zamanda reformizme karşı mücadele demektir, reformizme karşı mücadele aynı zamanda faşizme karşı mücadele demektir.

Devrimci proletarya bunu, bugün, her zamankinden daha fazla kavramalıdır.

HALKIN KURTULUŞU

O, boyun eğmez devrimci tavrın en yüce örneğini verdi

İşkencede katledilmesinin 4. yılında İbrahim Kaypakkaya'yı anıyoruz

24 Ocak 1973.... Dört devrimci Vartinik'teki Köm de sarılmış, faşist kurşunlara karşı direniyorlardı. Ali Haydar Yıldız düştü önce. Elindeki bombayı, ateş saçan faşist namlulara doğru fırlattı ve kana belendi sonra. Ardından İbrahim Kaypakkaya vuruldu. Başından aldığı kurşunla yere düştü.

Ateş kesildikten sonra Ali Haydar'ı ve İbrahim'i öldü zanneden azgın faşist Fehmi Altınbilek'in komutasındaki jandarmalar karların üzerinde kanlar içinde yatan iki yiğit devrimciyi son bir kez tarayarak kaçmayı başaranların peşinden gittiler.

Oysa İbo ölmemişti. Başından ve daha sonra boynundan aldığı ağır yaralara rağmen yaşıyordu. Devrimci azmine sarıldı ve sonsuz bir iradeyle dayandı, yürüdü, bunca yıllık zulmün, sömürünün hesabını görmek için, Ali Haydar'ın ve daha nice devrim şehidinin hıncıyla yürüdü. Yaralı bedeniyle günlerce o dağdan, o dağa o mağaradan o mağaraya sürüklendi durdu. Nihayet vuruluşunun 5. gününde Mirik Mezrasına ulaştı. Yaraları iyiden iyiye azmış, kar ve soğuk iliklerine kadar işlemiş, İbo'yu güçten düşürüyorlardı. Mirik Mezrasındaki "ihbarcı" bir öğretmenin ihbarı üzerine Fehmi Altınbilek köyü kuşattı ve İbo'yu ağır yaralı olarak ele geçirdi.

Mirik mezrasından Gökçe karakoluna kadar üç saat, yalınayak karların üzerinde yürüterek getirdiler İbo'yu. Ağzından tek bir söz alamadıkları ilk sorgusundan sonra Tunceli'den Diyarbakır'a götürdüler. Burada 12 Mart'ın işkencecibaşılarından Yaşar Değerli teslim aldı İbo'yu. Yaşar Değerli hemen götürecekti onu işkencehaneye ve "sorğu"sunu yapacaktı ama İbo çok ağır yaralı olduğundan, öleceğinden korkarak hastaneye yatırdılar. Önce "iyileştirip" sonra çekecek lerdi işkenceye.

Hastanede İbrahim'in bütün itirazlarına rağmen Mirik'ten Gökçe karakoluna götürülürken donan ayak parmaklarını kestiler. İbrahim işkenceye "hazır" hale gelince hastaneden alındı ve Şubat ayı başından Mayıs ayının ortalarına kadar işkencehanelerde en ağır işkenceler altında mücadeleyi sürdürdü.

İşkenceci faşistler, boyuneğmez devrimci İbrahim Kaypakkaya'dan tek bir şey öğrenemediler. İbo son ana kadar tek bir isim vermedi, faşist cellatların önünde devrimci onurunu korudu. 12 Mart'ın azgın faşistleri köylerden devrimcilere yardım edip onları saklayan, onlara ekmek, su veren, yol gösteren herkesi topluyor, onlara işkence yapıyordu. Bunlardan bazıları İbrahim'i tanıdıklarını söylediler. Ama İbo buna rağmen ısrarla kimseyi tanımadığını söylüyor ve hiç bir isim vermiyordu. İşkenceler karşısında yenilen ve zayıf düşen bazı devrimcilerin verdiği ifadeleri de reddediyor ve hiç bir kimseyi suçlamamaya özen gösteriyordu.

İbrahim götürüldüğü işkencehanelerde, dilden dile, kulaktan kulağa dolaşan bir direnme örneği verirken, hücresinde de diğer hücrelerde yatan devrimcileri yüreklendiriyor söylediği devrim marşları, türküleri ile onlara cesaret ve kuvvet veriyordu. Birgün o hücredeyken, yan hücrelerden alınıp işkenceye götürülen devrimcilerin arkasından şöyle haykırdı:

"Arkadaşlar! Hiç bir şey konuşmayın, iradenize sahip olun, gerekirse ana

De.sa.7.sü.1'de

"Esasen biz komünist devrimciler, prensip olarak siyasi kanaatlerimizi ve görüşlerimizi hiç bir yerde gizlemeyiz. Ancak örgütsel faaliyetlerimizi, örgüt içinde bizimle çalışan arkadaşlarımızı, ve örgüt içinde olmayıp da bize yardımcı olan şahıs ve grupları açıklamayız. Kişisel sorumluluğum açısından gerekeni zaten söylemiş bulunuyorum. Ben buraya kadar anlattıklarımı samimiyetle inandığım marksist-leninist düşünce uğrunda yaptım ve sonuçtan asla pişman değilim. Ben bu uğurda her türlü neticeyi göze alarak ve can bedeli bir mücadeleyi öngörerek çalıştım. Ve neticede yakalandım. Asla pişman değilim. Bir gün elinizden kurtulursam gene aynı şekilde çalışacağım"

(İBRAHİM KAYPAKKAYA'NIN İFADESİNDEN)

İBRAHİM KAYPAKKAYA'NIN HÜCRESİNDE YAZDIĞI ŞİİR:

DEVRİM İÇİN HER ZAMAN ÖLECEK-
LER BULUNUR
......GİDER..... GİDER, NİCE KOÇYİĞİTLER GİDER
SENİN DE İÇİNDE BİR OĞULUN VARSA ÇOK DEĞİLDİR
EY MAVİ GÖK, EY YAĞSIZ YER BİLESİN Kİ
YÜREĞİMİZ KABINA SIĞMAMAKTA
ÖRSLE ÇEKİÇ ARASINDA YOĞRULDUK
HINCIMIZ DERYA GİBİ KABARMAKTA.

İbrahim'in 12 Mart işkencecileri tarafından katledilmesinden sonra Malatya'nın, Tunceli'nin, Diyarbakır'ın yoksul köylü halkı, analar, bacılar ağıtlar yaktılar anısına. Bir halk destanı oldu İbrahim'in devrimci direnişi.

Gökçem (Sungurlu) köyünde İbo'nun anası oturur. O da yanık yüreğiyle hasret düştüğü, toprağa verdiği oğluna bir ağıt düzmüş. Engin ana sevgisiyle şöyle haykırıyor:

.....
ORDUNUN ASKERİ DE ÜSTÜNE VURMUŞ
KAFİRİN BİRİ DE YAVRUMA VURMUŞ, VURMUŞ
BU ACILI HABERİN KÖYE DUYULMUŞ
ACILI HABERİN DUYAN AĞLASIN
YAS ÇEKSİN DE KARELERİ BAĞLASIN YAVRUM
....
BENİM YAVRUM DÖRT AY HAPİSTE YATMIŞ
UYUDUM UYANDIM YÜREĞİM KOPMUŞ KOPMUŞ
BU YAVRUM GÖREN ONDAN EFKARIM ARTMIŞ
YİĞİT BOYLARINA KURBAN OLURUM OY
BEN DE SENİN YOLLARINA ÖLÜRÜM
BENİM YAVRUM AKILLARIN KUYUSU
VURMAYIN KAFİRLER YİĞİT KUZUSU OY
ÜSTÜNE SALMIŞ DA KAFİR SÜRÜSÜ OY
CİVAN BOYLARINA KURBAN OLURUM
BEN DE SENİN YOLLARINA ÖLÜRÜM OY
....
ARAYI ARAYI DA SENİ BULMUŞLAR BULMUŞLAR
GETİRMİŞLER DE BİR DERGAHA KOYMUŞLAR
KOYMUŞLAR, KUZUM KUZUM.
YAVRUMU DA İŞKENCEYE ALMIŞLAR ALMIŞLAR
YARALI GÖVDENE KURBAN OLURUM, OLURUM
BEN DE SENİN YOLLARINA ÖLÜRÜM,
NEYLERİM KUZUM, CİVAN BOYLU KUZUM, KURBAN
OLDUĞUM KUZUM.

Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşları andık

6 Mayıs 1972'de faşist diktatörlük tarafından katledilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan yoldaşları anmak için bir toplantı düzenledik.

6 Mayıs'ta yaptığımız bu toplantıya okulumuz öğrencilerinin büyük bir kısmı katıldı.

Toplantıda, öğrenciler, halkımızın amansız sömürücülerini ve düşmanlarını lanetlediler.

Bundan başka, anma toplantısında, 1 Mayıs katliamı konusunda da bilgi verdik. Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin 1 Mayıs katliamının tertipleyicileri ve sorumluları olduğunu anlattık.

Okulumuzda bir süredir çöreklenmiş olan "Birikim"ci revizyonistler, yazılarımıza ve pankartlarımıza saldırdılar.

Bizler kararlı tavırlarımızla onların kışkırtmalarını boşa çıkardık.

Faşist diktatörlüğün döktüğü kan yerde kalmayacaktır.

İSTANBUL ERKEK LİSESİ'NDEN DEVRİMCİLER

Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşlar Çorum'un çeşitli okullarında boykot ve forumlarla anıldı

Faşist diktatörlüğün halka azgınca saldırdığı, işkence ve siyasi cinayetlerin alabildiğine yoğunlaştığı günümüzde gençliğin devrimci mücadelesi de giderek yükselmektedir.

Faşistler bunu çok iyi bildiklerinden önderlerimizin katledildiği 6 Mayıs günü bütün Türkiye'de olduğu gibi Çorum'da da geniş tedbirler aldılar.

Devrimciler 4 Mayıs akşamı 6 Mayıs'la ilgili bir afişleme yaptılar. 5 Mayıs günü ise bir toplantı yaparak, üç yoldaşın katledildiği gün okullarda forumlar yapılmasına, derslere girilmemesine karar verdiler. Bu sırada Devrimci Gençlik görüşünü savunan orta yolcular ise sosyal-faşistlerle ortak bir toplantı yaparak bu eyleme katılmama kararı aldılar.

5 Mayıs gecesi duvarlara yazılar yazıldı. 6 Mayıs günü Ticaret Lisesi'nin kantininde bir forum düzenlendi. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan yoldaşlar için iki dakikalık bir saygı duruşu yapıldı. Daha sonra üç yoldaşımızın emperyalizme faşizme, revizyonizme, her türlü oportünizm ve gericiliğe karşı mücadeleleri ve faşist diktatörlüğün terörü karşısındaki baş eğmezlikleri anlatıldı.

Çorum Makina Meslek Lisesi'nde de forum yapılarak derslere girilmedi. Daha sonra üçer beşer kişilik gruplar halinde Milönü'ne gelindi. Burada bir miting yapılacaktı. Fakat polisin geniş tedbirler alması yüzünden miting yapılamadı. Daha önce Ticaret Lisesi, Makina Yüksek Okulu ve Sanat Enstitüsü çevresinde toplanmış olan tomsonlu polisler Milönü'ne geldiler.

Ticaret lisesi, Makina Yüksek Okulu öğrencileri forumdan sonra Milönü'ne gelerek burada Eti Ortaokulu'nun bahçesine girdiler. Ortaokul öğrencileriyle birlikte bir gösteri yaptılar. Polis engellemek istedi. İki arkadaş yakalandı ama polis kitlenin tepkisi sonunda onları bırakmak zorunda kaldı. Kitleyi dağıtamayan polisler kahvelere baskın yapmaya başladılar. Ortaokul öğrencileri oku-

De.sa.7.sü.6'da

DENİZLİ DMMA DEVRİMCİLERİ

1 Mayıs'a katıldık

Bütün ülkelerin işçilerinin, sermaye ve zulüm dünyasına karşı, Uluslararası Birlik Dayanışma ve Mücadele gününü ülkemizde de en aktif bir şekilde kutlama çalışmaları sürdürülürken, Denizli'de yapılacak mitinge faşist Denizli Valisi izin vermedi.

Bunun üzerine, Nazilli'de proleter devrimcilerin düzenlediği 1 Mayıs mitingine katıldık. Okulda 1 Mayıs işçi bayramını forum düzenleyerek anlattık.

Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşları andık

Emperyalizme ve faşizme karşı kararlı mücadeleler veren 3 yoldaşın katledilişlerinin beşinci yılında, 6 Mayıs faşizme, sosyal-faşizme ve her türlü sapmaya karşı mücadelenin yükseldiği bir gün oldu.

Tüm akademi onları bir günlük bir boykotla andı ve selamladı. 6 Mayıs Devrimci Şehitlerimizi Anma Gecesine ise Faşist Vali ve polis izin vermedi.

DENİZLİ DMMA'DAN
BİR GRUP DEVRİMCİ.

6 MAYIS'TA ORTAKÖYLÜ DEVRİMCİLER:

"Onlar bize kararlılığı, fedakârlığı öğretti"

Biz Ortaköy devrimcileri olarak halkın isyan bayrağı olan üç yoldaşı, faşist diktatörlük tarafından katledilmesinin 5. yıldönümünde 6 Mayıs gecesi toplanarak andık.

Biz Deniz, Yusuf, Hüseyin'den devrimci kararlılığın, yiğitliğin, devrimci fedakarlığın ne olduğunu öğrendik. Bizler, onları mücadelemizde yaştmaya kararlıyız. Anıları mücadelemize ışık tutuyor. Bizi katletmekle mücadeleyi durduracağını sanan faşist diktatörlüğe sesleniyoruz: Sizin ne idam sehpanız, ne tanklarınız ne işkenceleriniz bizi mücadeleden alıkoyamaz. Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesi bastırılamaz.

DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN ÖLMEDİ!
ÖN SAFLARDA YÜRÜYOR!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

ORTAKÖY'LÜ DEVRİMCİLER

HALKIN KURTULUŞU

"Demokrasi ve bağımsızlık bayrağını seçimler döneminde daha da yükseltelim!"

Kahramanmaraş bağımsız milletvekili adayı

PROLETER DEVRİMCİ HÜSEYİN SAYILIR

Proleter devrimci Hüseyin Sayılır Kahramanmaraş Bağımsız milletvekili adayıdır. CHP'ne aday adayı olarak başvuran Hüseyin Sayılır "Veto"ya uğrayanlardan biridir.

Aşağıda Hüseyin Sayılır'ın işçilere ve köylülere seslenen bir bildirisini veriyoruz:

İŞÇİLER, KÖYLÜLER TÜM EMEKÇİ HALKIMIZ!

Seçim dönemine girdiğimiz şu günlerde, önümüzdeki mücadelenin boyutları yükselmekte, buna bağlı olarak ta faşist ve sosyal- faşist baskı ve terör de yoğunlaşmaktadır.

Emekçi halkımızın alın terini, yer altı, yerüstü zenginliklerimizi Emperyalist babalarına peşkeş çeken.

Kendi siyasi kurtuluşu için mücadele eden işçilerin yıllardır bir avuç toprağa hasret yoksul köylülerin toprak mücadelesini kan ve ateşle boğan, emekçi halkımız üzerinde akla gelmedik zülmü uygulayan. Emperyalist uşağı burjuvalar ve toprakağaları yarın utanmadan sizlerden oy istemeye geleceklerdir. Bizim bu halk düşmanlarına verecek hiçbir şeyimiz yoktur ama, şunu bilsinlerki onlardan soracak çok şeyimiz vardır.

İşçiler, köylüler tüm emekçi halkımız!

Yıllardır ezilmişliğin verdiği içimizde biriken kin ve nefretle bu hainlerin yüzüne tükürerek onları reddedelim.

İşçilerin, köylülerin bağımsız ve demokratik Türkiye'sinin inşâsı yolunda emperyalizme sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme ve feodalizme karşı verilen mücadelenin en ön saflarına kararlılıkla atılalım.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL-EMPERYALİZM!
KAHROLSUN SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİ!
KAHROLSUN KAN EMİCİ BURJUVALAR VE TOPRAKAĞALARI
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

Seçimlerde tavrımız ne olmalıdır?

Seçim günü yaklaşıyor. Düzenin savunucuları, seçimlerin, halkın iradesinin belirlenmesi olduğu yolundaki demagojilerle, oy toplama peşindeler. İşbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının düzeni, seçim kampanyalarını düzenleyen ve izleyen yardakçılarının çizmeye çalıştığı parlak görüntüye karşın, tüm kokuşmuşluğu ve çözülme belirtileriyle apaçık sırıtıyor. Emekçi halkın sırtından toplanan milyonlar, egemen sınıfların sömürüsünü sürdürme doğrultusunda düzenlenen seçim kampanyalarına akıyor. Yalan ve ikiyüzlülükle örülen ve ülkenin her yanını kaplayan seçim ağlarının başında, sömürücü egemen sınıflar, avlarını gözleyen zehirli örümcekler gibi iştahla bekliyorlar.

CHP, AP, DP, CGP, MHP, TİP vb. partiler, değişik sınıf ve katmanların siyasi örgütleri olmalarına karşın, temel özellikleri yönünden birleşiyorlar: Hepsi de, keskin ideologları ne derse desin, işçilerin, köylülerin, tüm emekçi halkın iliğine kemiğine kadar sömürülmesinden can bulan bu düzenin sürmesinden yana. Günümüz Türkiye'sinde de halktan yana mı, değil mi sorusunun cevabı, işte bu çok yalın ölçüttedir: düzenin sürmesinden, yani sömürünün, haksızlığın, zulmün, milli zulmün, bağımlılığın sürmesinden yana olup olmamakta.

İşbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının düzenini savunan gerici partiler, seçimler yaklaştıkça, birbirlerine kıyasıya saldırıp, bütün kirli çamaşırlarını ortaya döküyorlar. Burjuva basınının sözümona demokrat yazarları, çok ince (!) irdelemelere girişerek, düzen partileri arasındaki çelişkinin neredeyse uzlaşmaz boyutlara vardığını kanıtlamaya çalışıyorlar. Oysa bu gerici partiler arasındaki çelişki uzlaşmaz değildir, halk sınıf ve tabakalarına karşı sürekli bir uzlaşma içindedirler. Onları, birbirlerine karşı azgınca saldırıya iten neden, yalnızca sömürüden daha fazla pay alma isteğidir. Burada da şaşılacak birşey yok: Eşkiya çeteleri de çaldıkları malları bölüşürken zaman zaman çatışmaya girerler. Elbette bu, eşkiyaların "çalma" eylemine karşı olmalarından ötürü değildir.

Ağırlıklı olarak orta burjuvazinin partisi olan CHP, kitlelerin umutlarını sömürme, işçilerin köylülerin gerçek kurtuluşlarını sağlayacak olan UDHD yoluna barikatlar kurma yönünden öbür gerici düzen partilerinden özünde ayrı değildir. Faşist diktatörlüğün kurşunladığı işçilerin, köylülerin, tüm ezilen halkın çığ gibi büyüyen öfkesini, tatlı yalanlarla oya çevirmenin soğukkanlı hesaplılığı içindedir. Sınıf mücadelesinin bugünkü aşamasında, gerçek kurtuluşun kendi kollarında olduğunu henüz kavramayan yığınların karşısına "kurtarıcı melek" rolüyle çıkıyor, onların gelecek güzel günlere yönelik umutlarını, yalnızca bu sömürü, zulüm düzenini sürdürmek için, gözünü kırpmadan sömürüyor. Sınıfsal yapısı gereği, emperyalizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşıyor, sosyal-faşist partileri "güvercin kanatları" altına alıyor. İşçilerin, köylülerin siyasi eylemlerini, parlamenter mücadelenin çıkmaz sokağına saptırarak, sınıf mücadelesinin esas alanı olan parlamento dışı mücadeleyi gözlerden saklamaya çalışıyor. CHP bütün bu çabalarında, işçi sınıfı hareketinin yalancı pehlivanlarını da yanında buluyor. Yığınların geri bilincine tapmanın şampiyonluğunu yapan sağ-oportünist Halkın Sesi, ezilen yığınları reformizmin batağına sürüklemekte, CHP'nin en usta yardımcısı sıfatına da hak kazanıyor.

Sosyal-faşist TİP tüm çabalarını, Türkiye'yi Rus sosyal-emperyalistlerinin sömürüsü altına daha fazla sokma ve sosyal-emperyalizmin ileri kara-

De.sa.7.sü.5'de